НАРОДНА АРМІЯ

11 серпня, 2016

#31 (5460)

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ АВІАЦІЇ

Пріоритети подальшого розвитку Повітряних Сил

стор. 4

На військових полігонах майже в усіх регіонах України тривають комплексні навчання із залученням військ та проведенням бойових стрільб

ІНТЕНСИВНІСТЬ ВИШКОЛУ ВІЙСЬКА ЗРОСЛА ВТРИЧІ

З початку 2016-го в Сухопутних військах проведено 371 навчання, у Військово-Морських Силах — 83, у Повітряних Силах — 46 льотно-тактичних навчань

стор. 3

АРМІЯ ДЛЯ НИХ — НАЧЕ МАГНІТ, СИЛІ ПРИТЯГАННЯ ЯКОГО НЕМОЖЛИВО ОПИРАТИСЯ

На десантників, які роблять перші кроки в професії, тут чекають мозолі, стрибки з парашутом, пізнання азів автономії тощо

стор. 5

УКРАЇНЦІ МАЮТЬ БАЧИТИ І ЗНАТИ, ХТО ЇХ ЗАХИЩАЄ

Військовослужбовці Збройних Сил наполегливо готуються до військового параду в Києві на честь Дня незалежності

стор. 6

КОНТРОЛЬ ЗА ЯКІСТЮ ХАРЧУВАННЯ БУДЕ РЕТЕЛЬНІШИМ

Про те, що спонукало в невідкладному порядку скликати тиловиків та командний склад на збори і про що вели розмову з цими фахівцями, розповів начальник Тилу Збройних Сил України полковник Іван Гаврилюк

стор. 8

БОЙОВІ МЕДИКИ СКЛАЛИ ІСПИТ НА «ВІДМІННО»

На базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки при Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного завершився перший в Україні випуск інструкторів з тактичної медицини, підготовлених за стандартами НАТО 68W

стор. 11

СТАЖУВАННЯ З ПОДОЛАННЯМ 12000 МОРСЬКИХ МИЛЬ

Українські курсанти проходили морську практику на борту навчального корабля ВМС Польщі Wodnik

стор. 12

ПЕРШІ КРОКИ У ПРОФЕСІЮ ЗАХИСНИКА ВІТЧИЗНИ

Упродовж трьох тижнів із юнаками і дівчатами з цивільної молоді, які успішно склали вступні випробування й поповнили лави вихованців Національної академії сухопутних військ та Військового коледжу сержантського складу, проводитимуть польовий збір

стор. 13

Майстер спорту міжнародного класу з кульової стрільби, працівник ЗС України Сергій Куліш

Лідер українських шаблісток, багаторазова чемпіонка світу та Європи Ольга Харлан

СРІБНА КУЛЯ ТА БРОНЗОВА ШАБЛЯ ДЛЯ УКРАЇНИ

Спортсмен Центрального спортивного клубу Збройних Сил України майстер спорту міжнародного класу з кульової стрільби, працівник ЗС України Сергій Куліш став срібним призером Олімпійських ігор-2016 у стрільбі з пневматичної гвинтівки на 10 метрів. Таким чином армієць приніс першу медаль у скарбничку збірної України на Олімпійських іграх в Ріо-де-Жанейро.

За повідомленням офіційного сайта Національного олімпійського комітету України, армійський спортсмен виборов медаль, показавши у фіналі результат 204.6, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

Президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка привітав спортсмена, тренерський склад збірної та Федерацію стрільби України із цим досягненням, відзначивши справжній спортивний характер нашого армійця та побажавши всім українським олімпійцям вдачі та перемог у Ріо!

А згодом українська фехтувальниця Ольга Харлан також поповнила скарбничку збірної України, виборовши бронзову медаль у турнірі шаблісток. У поєдинку за третє місце вона перегPала француженку Манон Брюне з рахунком 15:10.

Ольга ніби повторила своє досягнення на Олімпіаді-2012 в Лондоні, де також здобула «бронзу».

НА МЕДИЧНІ ПОТРЕБИ ЦЬОГОРІЧ ПЕРЕДБАЧЕНО 257 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

Кошторис Міністерства оборони України на 2016 рік на медичне забезпечення передбачає близько 257 мільйонів гривень, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України. З початку року на ці потреби із державного бюджету отримано 180 мільйонів гривень, із яких більше 100 мільйонів витрачено на закупівлю медикаментів. Ще близько 260 тисяч гривень надійшли на рахунки Міноборони як благодійна допомога.

Нині на лікуванні та контролі у медичних закладах відомства перебувають 125 військовослужбовців Збройних Сил України, поранених у ході антитерористичної операції.

Також дев'ять поранених лікуються за кордоном: по три — в Угорщині та Німеччині, двоє — у США та один — у Латвії. 107 учасників АТО проходять реабілітацію у санаторно-курортних закладах. Загалом з початку року реабілітаційне лікування пройшли 505 військовослужбовців ЗС України.

ЗБІЛЬШЕНО НОРМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БУТИЛЬОВАНОЮ ВОДОЮ У ПОЛЬОВИХ УМОВАХ

З цього місяця запроваджені нові норми забезпечення питною бутильованою водою військовослужбовців у польових умовах та під час виконання завдань у районі проведення АТО із розрахунку 3 літри на добу в літній період та 1,5 — у весь інший час протягом року. Забезпечення підрозділів у відповідності до визначених норм уже здійснюється у всіх підрозділах Збройних Сил у районі проведення АТО, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

У ПЕРШОСТІ З ПОЖЕЖНО-ПРИКЛАДНОГО СПОРТУ ПЕРЕМОГЛА КОМАНДА ВІЙСЬКОВИХ ОСВІТЯН

На базі Національного університету оборони України імені Івана Черняховського відбулися змагання з пожежно-прикладного спорту на першість гарнізону міста Києва. В заході взяли участь команди з НУОУ, Центру забезпечення службової діяльності та Об'єднаного центру забезпечення.

Змагання проводилися в межах підготовки до чемпіонату Збройних Сил України з пожежно-прикладного спорту, що відбудеться у вересні. Учасники змагалися в подоланні стометрової смуги з перешкодами, підйомі по штурмовій драбині на четвертий поверх навчальної башти, пожежній естафеті 4х100 метрів та бойовому розгортанні від пожежного авто.

У підсумку перемогу здобула команда НУОУ. Також визначили і спортсменів, які показали кращі результати в кожному виді змагань. Зі штурмовою драбиною швидше за всіх впорався старший солдат Микола Трохимук, а в подоланні смуги перешкод не було рівних старшому солдату Денису Поліщуку — обидва представники університету.

Переможців нагородили грамотами від організаторів змагань.

Командний результат залежить від майстерності кожного учасника

— Такі заходи покликані популяризувати пожежно-прикладний спорт у Збройних Силах, формувати у військовослужбовців необхідні навички під час роботи з пожежною технікою й підвищувати їхню спортивну майстерність, — зазначив організатор змагань — начальник Служби пожежної безпеки по району (м. Київ) полковник Володимир Ущапівський.

ПІДСИЛЕНО СОЦЗАХИСТ МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНИХ СІМЕЙ УЧАСНИКІВ АТО

Президент України Петро Порошенко підписав Закон № 1462-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» щодо соціального захисту членів сімей учасників антитерористичної операції», ухвалений Верховною Радою України 14 липня 2016 року.

Як повідомили у прес-службі глави держави, закон спрямований на поліпшення соціального захисту родин учасників антитерористичної операції.

Законом вносяться зміни до статей 1 та 4 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» щодо не включення до сукупного доходу сім'ї, яка претендує на отримання такого виду державної соціальної допомоги, грошового забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і навчального складу, які беруть безпосередню участь в антитерористичній операції на час її проведення.

Законом встановлено, що до заяви про надання державної соціальної допомоги додається довідка встановленої форми про безпосередню участь особи в антитерористичній операції.

Реалізація закону дозволить покращити матеріальне становище малозабезпечених сімей, члени яких беруть участь у антитерористичній операції.

«ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ-КОНТРАКТНИКИ ПОВИННІ ОТРИМУВАТИ КОМПЕНСАЦІЮ ЗА ПІДНАЙОМ ЖИТЛА»

Після виступу Міністра оборони України на засіданні уряду Кабінет Міністрів України схвалив проект Закону України «Про внесення змін до статті 12 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

Як повідомляє Управління комунікацій та преси МО України, проект передбачає запровадження виплати компенсації за піднайом житла військовослужбовцям військової служби за контрактом у разі відсутності можливості їхнього розміщення у спеціально пристосованих казармах або сімейних гуртожитках.

— Згідно з чинною редакцією Закону «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» компенсація передбачена лише для військовослужбовців офіцерського складу та курсантів військових вузів, які мають сім'ї, — зазначив Міністр оборони Степан Полторак. — Відповідно до запропонованих змін станом на сьогодні близько 16 тисяч сімей військовослужбовців-контрактників Збройних Сил зможуть отримувати грошову компенсацію за оренду житла.

За словами Міністра оборони, частиною реформування армії є професіоналізація, для чого, зокрема, необхідно покращувати умови проходження служби військовими контрактниками.

ПЕРШИЙ ЕТАП РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ ЗАВЕРШЕНО

Протягом 2015 та першого півріччя 2016 року в Україні визначено стратегічне бачення розвитку системи забезпечення національної безпеки та сектору безпеки і оборони. В основному сформовано його законодавчу і нормативно-правову базу. Про це повідомив Секретар РНБО України Олександр Турчинов, йдеться на сайті РНБО.

«Також активно реалізуються визначені стратегічні цілі реформи», — сказав він, додавши, що перший етап реформування системи національної безпеки і оборони завершено.

«Ключове завдання подальшої реалізації реформи системи національної безпеки і оборони полягає у розвитку безпекового і оборонного потенціалу держави. Особлива відповідальність за хід реформи покладається на керівників органів сектору безпеки і оборони відповідно до завдань, визначених Президентом України і Радою національної безпеки і оборони України», — підсумував Секретар РНБО.

ІНТЕНСИВНІСТЬ ВИШКОЛУ ВІЙСЬКА ЗРОСЛА ВТРИЧІ

З початку 2016-го в Сухопутних військах проведено 371 навчання, у Військово-Морських Силах — 83, у Повітряних Силах — 46 льотно-тактичних навчань

Під головуванням Міністра оборони України генерала армії України Степана Полторака відбулося чергове засідання Комітету реформ МО України та Збройних Сил України. Члени комітету, а до нього увійшли народні депутати, представники Адміністрації Президента України, Кабміну, РНБО, інших органів влади, обговорили низку питань та намітили подальші кроки на шляху оборонної реформи.

Йшлося, зокрема, про заходи, що становлять суть модернізації оборонного сектору держави, — про перерозподіл завдань у системі керівництва Збройними Силами, зміни в оборонному плануванні й управлінні ресурсами згідно із сучасними євроатлантичними підходами та про нарощення оперативних спроможностей.

Також обговорено широке коло питань, пов'язаних із розвитком системи логістичного й медичного забезпечення сил оборони на основі доктрин і стандартів НАТО, пріоритетні завдання щодо професіоналізації Збройних Сил та створення військового резерву.

ТРИВАЄ УКРІПЛЕННЯ ФАХОВОГО ТА КЕРІВНОГО ЯДРА ВІДОМСТВА

Відкриваючи засідання комітету, Міністр оборони України нагадав, що згідно з планом оборонної реформи до 2018-го передбачено завершити реформування міністерства, а до 2020 року — Генерального штабу і Збройних Сил в цілому. Очікуваний результат цих трансформацій — збалансовані за обсягом завдань і чисельністю Міністерство оборони та Генеральний штаб, ефективні Збройні Сили.

Оцінюючи зроблене в цій царині, генерал армії України Степан Полторак зазначив:

— У Міністерстві оборони завершено реорганізацію підрозділів апарату. В межах цих заходів кількість підрозділів оптимізовано з 25 до 18, а їхня чисельність зменшилася майже на 200 осіб.

Очільник військового відомства наголосив, що вже здійснено передачу повноважень від Міністра оборони до його заступників, а від них — до директорів департаментів. Повноваження для ухвалення рішень делеговані разом із відповідальністю за результати роботи.

Окрім цього, проведено об'єктивну переатестацію всіх посадовців. За словами Степана Полторака, 256 працівників не підтвердили придатність до подальшої роботи в оборонному відомстві.

Своєю чергою директор Департаменту кадрової політики МО України Олег Яцино повідомив, що нині вже опрацьовано нову редакцію Положення про Міністерство оборони України, яка доповнює основні завдання та уточнює функції відомства.

З початку 2016-го реорганізовано апарат Міністерства оборони. Його структура й функціональне призначення приведені у відповідність до вимог НАТО. Олег Яцино запевнив: апарат міністерства укомплектовано професійним персоналом. При цьому вдалося мінімізувати корупційні ризики. І зазначив, що кандидатів для призначення на відповідні посади розглядала комісія у складі народних депутатів, представників оборонного відомства, членів Громадської ради при МО України, голови Об'єднаного комітету профспілки працівників апарату Міноборони та Генерального штабу ЗС України, радників Міністра оборони України, представників Ради волонтерів та Проектного офіса реформ відомства, Офіса зв'язків НАТО в Україні, іноземних радників.

Олег Яцино розповів і про перегляд актуальності наказів міністерства та Міністра оборони України, які не знаходили практичного застосування в повсякденній діяльності Збройних Сил і не відповідали сучасним вимогам. Уже скасовано 1218 таких наказів.

— Нині реформування Міністерства оборони України продовжується шляхом оптимізації органів військового управління, підпорядкованих відомству, — підсумував директор Департаменту кадрової політики МО України.

НА ЧАСІ — ПОДАЛЬША РОЗБУДОВА НАВЧАЛЬНИХ ЦЕНТРІВ

— Інтенсивність вишколу Збройних Сил України зросла втричі, що уможливило підготовку до виконання завдань за призначенням у першому півріччі одинадцяти бригад, — проінформував Міністр оборони України, висвітлюючи поточний етап бойової спроможності війська.

За його словами, з початку 2016-го в Сухопутних військах проведено 371 навчання, у Військово-Морських Силах — 83, у Повітряних Силах — 46 льотно-тактичних навчань.

— Є позитивні зрушення в системі підготовки навчальної бази полігонів, — зазначив глава відомства. — Зокрема, це стосується будівництва інфраструктури військового містечка на території полігона «Широкий Лан», створення сучасного навчального центру підготовки підрозділів на Яворівському полігоні та навчального центру Сил спеціальних операцій у Бердичеві.

Також, на думку Степана Полторака, підвищення якості підготовки органів військового управління підтверджують результати комплексних командно-штабних навчань «Літня гроза-2016» та «Південний вітер-2016». Водночас він звернув увагу на необхідність максимального використання потенціалу іноземних радників. І доручив створити їм належні умови для обміну інформацією та конструктивної роботи.

Нині особливого значення набуває реалізація проектів, які пришвидшують нарощення спроможності Збройних Сил. Зокрема це стосується створення сучасного навчального центру підготовки підрозділів на Яворівському полігоні.

— Головне — повністю укомплектувати особовим складом штат центру, посади інструкторів. А ще — завершити будівництво навчального корпусу, шести казарм, відремонтувати їдальню, штаб і сховища, — наголосив Міністр оборони.

Щодо розбудови інфраструктури військового містечка полігона «Широкий Лан», генерал армії України Степан Полторак доручив завершити до кінця року створення табору для розміщення однієї бригади. У такий же термін відновлять і фонди військового містечка навчального центру Сил спеціальних операцій у Бердичеві. На виконання цих робіт загалом виділено 250 мільйонів гривень.

ОЧІКУЄМО НА НОВІ СИСТЕМИ ХАРЧУВАННЯ ТА ЖИТЛОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Керівник оборонного відомства вважає неефективною систему харчування військовослужбовців.

— Я вкотре побачив проблеми із забезпеченням військовослужбовців харчуванням під час нещодавньої перевірки однієї з військових частин на Одещині. Такого бути не повинно! — зазначив генерал армії України Степан Полторак і поставив завдання до вересня розробити нову систему харчування й розпочати її впровадження. — Люди в погонах не мають чекати змін роками, їх потрібно вже зараз повністю забезпечити, зокрема й якісним харчуванням.

Іншою важливою проблемою, що суттєво впливає на морально-психологічний стан захисників Батьківщини, є житлова.

— З початку року для військовослужбовців та членів їхніх сімей розподілено 765 квартир, — зазначив Міністр оборони. — Отримали житло 259 учасників АТО, вісім з яких зазнали важких поранень. Забезпечено житлом і 48 родин військових, загиблих під час АТО. Нинішній підхід до розв'язання цієї проблеми не дає бажаного результату. Потрібні нові рішення й підходи. Ставлю завдання: до вересня розробити сучасну цільову програму забезпечення військовослужбовців житлом і визначити реальний фінансовий ресурс для її виконання.

АРМІЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗУЄТЬСЯ

З початку року контракт зі Збройними Силами підписали понад 43,5 тисячі осіб.

— У середньому щомісячно майже 6 тисяч громадян України підписують контракт із військом, — зазначив Міністр.

За його словами, завдяки цьому вдалося створити військовий оперативний резерв першої черги чисельністю понад 83 тисячі осіб, що дозволило відмовитися від наступної хвилі часткової мобілізації.

Також генерал армії України Степан Полторак оприлюднив прогноз, згідно з яким до кінця року Генеральний штаб ЗС України планує залучити до військової служби за контрактом ще близько 20 тисяч осіб.

ПРОЕКТ ДЕРЖАВНОЇ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ЗС УКРАЇНИ БУДЕ ПОДАНО НА РОЗГЛЯД УРЯДУ

Під час засідання комітету Міністр оборони України наголосив:

— Очікую від комітету узгоджених конкретних пропозицій, які будуть основою збалансованих рішень щодо трансформації Українського війська. Реформу потрібно проводити не заради реформи, а для отримання результату.

Керівник оборонного відомства визначив першочергові пріоритети роботи Комітету реформ. Зокрема, у вересні на розгляд уряду має бути поданий проект Державної програми розвитку Збройних Сил України. При цьому генерал армії України Степан Полторак підкреслив необхідність чіткого виконання Плану дій щодо впровадження оборонної реформи.

Іван СТУПАК

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ АВІАЦІЇ

Пріоритети подальшого розвитку Повітряних Сил

Президентом України Петром Порошенком 2016-й був оголошений роком Повітряних Сил. Виступаючи на урочистій церемонії вручення дипломів випускникам Харківського національного університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба, глава держави наголосив, що військова авіація за своїм призначенням, вогневою потужністю і дальністю бойового застосування має стати тією силою, що разом з іншими складовими оборони забезпечить стримування агресивних амбіцій РФ.

В умовах сучасної війни авіація виконує завдання, внаслідок яких досягаються сприятливі умови для успіху всієї воєнної кампанії. Прикладом, що підтверджує цю позицію, є всі військові конфлікти за останні 50 років світової історії, в яких брали участь СРСР, США, держави НАТО і Росія.

Українська авіація зіграла одну з ключових ролей на початку проведення АТО

МЕТА — ОТРИМАТИ ПОТУЖНЕ СУЧАСНЕ АВІАЦІЙНЕ УГРУПОВАННЯ, ЯКЕ ВИКОНУВАТИМЕ ЗАВДАННЯ З НАДІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ВОГНЕВОЇ ПІДТРИМКИ ВІЙСЬК, ЩО БЕРУТЬ УЧАСТЬ В АТО

Розвиток авіації Повітряних Сил та оновлення літакового парку обумовлені високою вартістю сучасних бойових крилатих машин, закупівлю яких вичерпаний багаторічним розкраданням, кризою зі спадом виробництва та війною бюджет України просто не потягне. Питання щодо придбання нових літаків, вироблених в інших країнах, теж не є простим. Адже купувати потрібно не тільки літаки, але й запчастини до них, авіаційні боєприпаси в кількості, необхідній для перенавчання та підтримки навичок льотними екіпажами, створення відповідних запасів та резерву для ведення бойових дій. Окрім того, необхідно змінити або адаптувати до нових типів літаків техніку системи зв'язку та РТЗ польотів, аеродромного забезпечення польотів, спецавтомобілі та допоміжне обладнання, необхідне для роботи авіатехніки, виготовленої ще за часів СРСР. Належить брати до уваги й те, що бетонне покриття наших військових аеродромів значно знижує ресурс літакової гуми, яка використовується на літаках F-15, F-16, F-18 тощо. До цього ж слід додати обладнання авіаційних ТЕЧ, закупівлю комплектів перевірної апаратури, висотного спорядження пілотів, придбання авіаційних тренажерів (кожен з яких значно дорожчий за літак).

Виникає риторичне запитання: «Що робити?»

Давайте спробуємо розглянути два можливих напрями розв'язання проблеми.

1. ПРОЕКТУВАННЯ НОВИХ КЕРОВАНИХ РАКЕТ

Особливістю воєнного конфлікту, в який зараз втягнута Україна, є насиченість зони проведення АТО новими російськими засобами ППО, пригнітити які наявними в Україні засобами РЕБ у повному обсязі неможливо. Не вистачає керованих ракет (КР) класу «повітря-земля», призначених для знищення РЛС противника, позицій ЗРК, РСЗВ, броньованих та інших мобільних цілей без входу наших літаків до зони ураження ЗРК ворога.

Отже, основною проблемою нашої авіації є відсутність КР класу «повітря-РЛС», «повітря-земля» з дальністю пуску 100–150 км (на всю глибину оперативної побудови позицій ворога).

Іншою проблемою є відсутність обладнання для пристосування та пуску таких ракет із літаків штурмової та винищувальної авіації.

Звідси маємо перше завдання для ОПК України — швидко на базі наявних розробок спроектувати новітні КР із сучасними характеристиками дальності пуску та точності ураження, провести дослідні та військові випробування з подальшим виробництвом та постачанням їх у війська. На щастя, в Україні займаються розробкою ракет і в Києві, і в Харкові, й у Дніпрі з суміжним виробництвом практично по всій країні.

2. ГЛИБОКА МОДЕРНІЗАЦІЯ НАЯВНИХ НА ОЗБРОЄННІ БОЙОВИХ ЛІТАКІВ

Після аналізу досвіду бойових дій авіації в Афганістані, Іраку, Сирії та в інших сучасних конфліктах, спілкування з нашими пілотами, які брали участь в АТО, та у результаті обговорення з керівником апарату головного інженера авіації Повітряних Сил ЗС України генерал-майором Петром Скореньким дійшли висновку, що модернізацію літаків типу МіГ-29, Су-27, Су-24, Су-25 належить здійснювати за такими напрямками:

1. Заміна радіолокаційних станцій на МіГ-29, Су-27 на РЛС зі збільшеною дальністю виявлення повітряних цілей та встановлення радіолокаційного, телевізійного та ІЧ (інфрачервоного) каналів виявлення наземних і морських цілей, зокрема й працюючих РЛС противника. Це слід робити із таким розрахунком, щоб застосовувати по повітряних і наземних цілях КР як вітчизняних, так і тих, що є на озброєнні у країнах НАТО, Ізраїлі тощо.

На Су-24 потрібно модифікувати наявну РЛС з метою підвищення її характеристик точності та збільшення дальності радіолокаційного і телевізійного (оптичного) каналів, надання здатності виявлення малих мобільних цілей наземного і морського базування, додання ІЧ-каналу, можливості застосування КР як вітчизняного, так і закордонного виробництва.

На Су-25 з метою розширення номенклатури керованих засобів ураження необхідно до наявного лазерного каналу додати теле- та інфрачервоний канали, а також обладнання з виявлення РЛС противника з можливістю використання КР різних видів і виробників.

2. У навігаційну частину ПрНК (прицільно-навігаційного комплексу) усіх чотирьох типів літаків «забити» можливість використовувати всі наявні супутникові навігаційні системи, спростити використання системи в польоті. При введенні координат користуватися не широтою та довготою з мап великого масштабу, а прямокутними координатами з мап кілометрового і менших масштабів.

3. Усі аналогові обчислювачі, насамперед прицільних і навігаційних систем, замінити на цифрові, що значно прискорить їхню дію, підвищить точність і надійність у роботі.

4. Відновити справність та підвищити характеристики індивідуальних засобів РЕБ — як вбудованих, так і підвісних. Збільшити запас теплових (ІЧ) і протирадіолокаційних (ПРЛ) пасток, уточнити їхні характеристики і привести у відповідність до діапазону голівок самонаведення ПЗРК і ЗРС противника.

5. У авіоніці всіх типів літаків прилади контролю просторового положення, місцезнаходження літака, контролю роботи систем літака та двигунів, інформації від ПрНК замінити на багатофункціональні рідинно-кристалічні індикатори, але залишити дисплей на лобовому склі для зручності при польоті на малій висоті.

6. Замінити двигуни російського виробництва на вітчизняні виробництва ВАТ «Мотор Січ».

Якщо всі ці заходи будуть виконані, країна отримає потужне сучасне авіаційне угруповання, яке виконуватиме завдання з надійного забезпечення і вогневої підтримки військ, що беруть участь в АТО. Це дещо охолодить гарячі кремлівські голови, що закликають до початку масштабного вторгнення. На підприємствах ОПК та їхніх суміжниках з'являться тисячі нових робочих місць. Збільшиться частка високотехнологічних галузей промисловості, що підтягне на сучасний рівень інших виробників товарів і послуг. Покращаться умови для експорту та інвестицій.

За чверть століття незалежності нашими військовими КБ практично без фінансової підтримки з боку держави розроблені нові види зброї та системи для авіації. Але все це з очевидних причин було здебільшого на папері або в дослідних екземплярах. Отже, робота вимагає часу. Рік, три чи п'ять — залежить насамперед від ритмічності фінансування. Потрібно, щоб керівники підприємств ОПК не працювали з коліс, а планували свою діяльність на тривалу перспективу. Фінансування має здійснюватися чітко за планом. План фінансування на один, три, п'ять років повинен виконуватися повністю і бути гарантованим відповідними рішеннями Кабміну і законодавчою базою Верховної Ради.

Володимир АЛЄКСЄЄВ,
військовий льотчик 1-го класу, генерал-майор запасу

Майор Олексій Миколайович (ліворуч) у процесі тренінгу

АРМІЯ ДЛЯ НИХ — НАЧЕ МАГНІТ, СИЛІ ПРИТЯГАННЯ ЯКОГО НЕМОЖЛИВО ОПИРАТИСЯ

На десантників, які роблять перші кроки в професії, тут чекають мозолі, стрибки з парашутом, пізнання азів автономії тощо

Йшла лише третя доба, як «Марусині ведмеді» у 199-му навчальному центрі Високомобільних десантних військ розгорнули нове наметове містечко. Два намети ще належало встановити поряд із кількома «кубриками» та їдальнею. Проте антураж свідчив, що хлопці швидко обжили цей клаптик випаленого сонцем полігона. Табір уже обладнали душовою (бруд — ще один ворог солдата, з яким треба нещадно боротися), а в окремому місці влаштували оригінальну піч для приготування їжі. Із барабана від пральної машини бійці зробили пересувну пічку, на якій можна чудово куховарити. Її перевага в тім, що дрова там швидко розгораються, оскільки у стінках багато отворів.

— Розпалюємо, ставимо баняк — і каша чи борщ у польових умовах вже за якусь годину готові. Смакота неймовірна! Це універсальна річ, яка дозволяє будь-де організувати приготування гарячого. Варили навіть бограч — 40 бійців із казана поїли, — розповідає інструктор «Марусиних ведмедів» рядовий Сергій Орлов (позивний «Німець»). — Я тоді закупив продуктів на 460 гривень — яловичини, сала, овочів, спецій. Собівартість порції такого ситного наїдка становила 11,5 грн! Фактично це якісний домашній харч, який у пересічній армійській їдальні нечасто зустрінеш.

Сергій Орлов насправді є цікавою людиною — він належить до тих, чию непересічність виявила теперішня війна.

До Революції гідності він жив і працював у Німеччині, займався серйозним бізнесом. Коли ж Україна повстала, зрозумів: зараз і до перемоги має бути зі своєю країною. Перебування у 36-й майданівській сотні стало першим бойовим випробуванням стійкості його ідей та патріотичної налаштованості. І він не відступив ані тоді, ані коли на Сході запалало вогнище сепаратистського заколоту.

Орлов зізнається: змалечку полюбляє стрілецьке мистецтво, обожнює зброю, знає її від А до Я й уміє з нею «дружити». Таке хобі називає відпочинком від бізнесу, а вчився він у досвідчених інструкторів як в Україні, так і в Німеччині.

— На початку війни активно волонтерив. Уже й не пригадаю, скільки на собі через польський кордон перенесли шоломів, бронежилетів. Допомагали і спецслужбам нашим, в яких були імпортні снайперські гвинтівки, але… бракувало боєприпасів. І досі на них не вгамували «голод» через високу вартість, — розповідає «Німець». — У березні 2016-го підписав контракт із Збройними Силами. А доти приїздив до 199-го навчального центру як інструктор-волонтер. У правильності вибору не сумніваюся ні на йоту. Фактично ми влаштовуємо курс молодого бійця для десантників, які роблять перші кроки в цій екстремальній професії. Тут на них чекають мозолі, стрибки з парашутом, пізнання азів побутової автономії й інших речей, необхідних для самодостатнього «крилатого піхотинця».

Стрілецький коучинг Орлова позбавлений формальностей теорії, бо базується на практиці. Зокрема і його власній. «Німцю» довелося виїздити в зону бойових дій і проводити таку роботу, про яку ще зарано розповідати у пресі. Але це незабутній досвід, який він радо передає максимально можливій кількості українських вояків. І мріє, щоб такий вишкіл, як тут, проходили не тільки десантники, а й усі військові. Це те, до чого дійшли американці, ізраїльтяни, німці, британці, — базова підготовка солдатів будь-якого роду військ. Специфіка коучингу й у тім, що вчитель та учень практично постійно взаємодіють. Тобто «інструктори-ведмеді» мешкають зі своїми хлопцями.

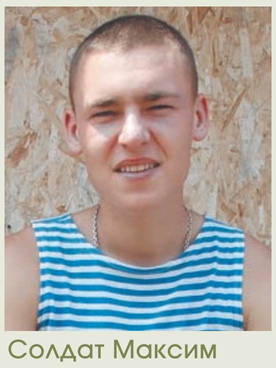
Сергій Орлов («Німець»)

— Курс підготовки підганяю під потреби армії, перебуваючи на постійному зв'язку з різними підрозділами. Ситуація на фронті змінюється швидко, — ділиться досвідом інструктор. — То потрібно робити наголос на саперно-інженерній підготовці, то почалися бої на авдіївській «промці», через що виникла необхідність більше працювати в щільній забудові. Завдяки командуванню ВДВ маю право таким чином корегувати навчальний матеріал.

У цей табір приходять і хлопці, які пройшли АТО, виконуючи там різні обов'язки — хтось місяцями на «нулі» перебував, воював у ДАПі, а інший майже не брав до рук зброї, займаючись питаннями тилу. Але це не применшує важливості завдань, які їм довіряло командування. Армія для них — наче магніт, сили притягання якого неможливо опиратися.

Геннадій КАРПЮК

ДЕСАНТНИК — ЦЕ ТОЙ, ХТО ВИТРИМУЄ ВИПРОБУВАННЯ

Солдат Максим Максименко

— Йшов у десант свідомо, знаючи, що тут постійно доведеться працювати над собою, добряче попітніти, — розповідає боєць Максим Максименко з Харкова. — Подобається, що інструктори приділяють кожному з нас увагу. Є відчуття родини, ми практично всі рівні — від рядових до офіцерів. Мій батько дивується й не вірить, що таке взагалі можливе, адже він служив у радянській армії, де діяли інші стандарти. Ті, хто не витримав напруження тренінгу, певних незручностей, покинули розташування в перші ж тижні. Прагну набути бойового досвіду, ймовірно, будуватиму військову кар'єру.

«ЗАЛІЗНА ДИСЦИПЛІНА ЦЕМЕНТУЄ АРМІЮ»

Начальник школи з підготовки снайперів199-го навчального центру відрекомендувався як Олексій Миколайович — майор ВДВ, попросивши більше нічого про нього не повідомляти.

— Залізна дисципліна цементує армію, — упевнений майор. — Я пройшов увесь бойовий шлях 95-ї аеромобільної бригади, зокрема славнозвісний рейд 2014-го, і знаю, що воно таке, коли вибухають снаряди й міни, а в підрозділі мало не щодня є втрати. Дехто на Майдані виявив себе чудовим патріотом, а от у реальній війні їм було дуже важко. Деякі з тих активістів відмовлялися йти під кулі. Я їх не звинувачую, бо це цілком природна реакція недостатньо підготовленої до жорсткого бою людини. На все потрібен час і ресурс. І сенс є в усьому, що ефективне та дієве. Так само є сенс і в існуванні «Марусиних ведмедів».

Олексій Миколайович зауважує, що успіх армії базується на трьох «китах»: адекватному озброєнні, зручному й функціональному екіпіруванні та постійному тренінгу. Щоправда, нині бракує сучасної безвідмовної зброї. Потрібно оновлювати арсенал снайперських гвинтівок. Хоча б такими, які вже є в підрозділах Нацгвардії.

— Мої інструктори постійно перебувають у зоні АТО. Нещодавно один із них загинув. І одна з причин такого ризику — застаріле озброєння, — зазначає співрозмовник.

— Що змінила ця війна? — запитую майора.

— Найбільш кардинальною зміною у війську, як на мене, є інше ставлення до бойової підготовки. Вона тепер значно інтенсивніша. Почали відходити від стереотипів, коли для командирів була надважливою солдатська вправність у стройовому крокуванні. Повірте: краще б вони вміли непомітно перебігати, переповзати і влучніше стріляти. Зараз повертаємося саме до такої практики.

Військовослужбовці відшліфовують кожен крок

Під час параду важливо відчувати плече товариша

У парадних розрахунках чимало учасників АТО

УКРАЇНЦІ МАЮТЬ БАЧИТИ І ЗНАТИ, ХТО ЇХ ЗАХИЩАЄ

Військовослужбовці Збройних Сил наполегливо готуються до військового параду в Києві на честь Дня незалежності

На злітно-посадковій смузі аеродрому Київського державного авіаційного заводу «АВІАНТ» тривають загальновійськові тренування Маршу незалежності.

Під час перевірки ходу підготовки особового складу до параду військ з нагоди 25-ї річниці незалежності Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак повідомив, що цей парад відрізнятиметься від попередніх. Зокрема цього року в урочистостях візьмуть участь понад 4 тисячі військовослужбовців Збройних Сил України, Національної гвардії, Державної прикордонної служби, співробітників Національної поліції України, а також понад 200 одиниць військової техніки.

— Цей парад відповідає всім критеріям та вимогам військових ритуалів. Із зони проведення антитерористичної операції не буде вилучено жодної одиниці техніки. Крім того, 23 серпня на аеродромі в Чугуєві буде передано близько двохсот одиниць техніки, яку одразу направлять у військові частини в зоні АТО. Також під час Маршу незалежності військовослужбовці Збройних Сил України продемонструють нові зразки парадної та повсякденної форми одягу, яка повністю відрізняється від попередньої та відповідає сучасним стандартам. Вважаю, що військовий парад як військовий ритуал є абсолютно необхідним. Українці мають бачити і знати, хто їх захищає, — сказав Міністр оборони України.

У парадному розрахунку чимало учасників АТО. Так, одним із них є легендарний комбат «Адам» — Герой України майор Євген Межевікін, який знищив п'ять танків ворога.

У ПАРАДІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ ПОНАД 4 ТИСЯЧІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ТА ПОНАД 200 ОДИНИЦЬ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ

— Я одразу погодився брати участь у параді. Адже саме заради незалежності та цілісності України ми воюємо, втрачаємо сили та здоров'я, а найголовніше — віддаємо життя за Вітчизну. Особисто для мене незалежність — це право жити на своїй землі, служити народу та пишатися тим, що ти українець, — сказав Євген Межевікін.

Вперше в історії участь у військовому параді візьмуть військовослужбовці Сил спеціальних операцій та резервісти, що входять до складу стратегічного резерву Збройних Сил України, який створений на випадок загострення ситуації з метою посилення війська.

Старший солдат Олександр Рудницький — ровесник незалежності нашої держави. Нині хлопець є резервістом у 95-й аеромобільній бригаді, в якій він протягом тривалого часу виконував завдання в зоні АТО.

— Я вперше беру участь у параді. Для мене це є справою честі. В першу хвилю мобілізації пішов добровольцем в армію. Разом із підрозділом пройшов Слов'янськ, Красний Лиман, Савур-Могилу, донецький аеропорт. Крайнє наше бойове завдання полягало в тому, щоб зробити коридор для виведення військ із Дебальцевого. На жаль, тоді не всі повернулися живими, але ми мусимо відстоювати незалежність заради майбутнього наших дітей, — поділився враженнями Олександр Рудницький.

— З нашого району в Житомирській області для параду відібрали лише двох. Тож я пишаюся, що маю змогу бути причетним до цього свята. Адже завдяки параду люди зрозуміють, що в нас є могутнє військо, — додав ще один резервіст — солдат Микола Охрименко.

Олена КРУГЛЄНЯ

ДЕСАНТНИК, ПЕРЕЖИВШИ АМПУТАЦІЮ, СТАВ ПАРАМЕДИКОМ

21-річний Євген твердо переконаний, що житиме повноцінним життям

Йому лише 21, а доля вже неодноразово випробовувала його на міцність. Євген із позивним «Апостол» відправився на фронт під час першої хвилі мобілізації у складі 79-ї окремої аеромобільної бригади. Інакше вчинити він не міг, адже виховувався в офіцерській родині й з дитинства знав, що захищати Батьківщину — обов'язок кожного чоловіка. Бої, оточення, втрата побратимів, складне поранення, ампутація стопи, збирання докупи кісток обох рук… Та розмірковувати про несправедливість буття Євген не став. Він твердо вирішив для себе, що все одно житиме повноцінним життям…

ОБСТРІЛ БУВ СХОЖИЙ НА МЕТЕОРИТНИЙ ДОЩ — З ТАКОЮ ШВИДКІСТЮ І ЧАСТОТОЮ ПАДАЛИ СНАРЯДИ

«Апостол» упевнений, що йому пощастило: навесні 2014 року він потрапив до тієї ж бригади, де кілька років тому проходив строкову службу, — до свого командира й у той же підрозділ. Наступи, прориви, бої, обстріли, спецоперації… В ніч з 10 на 11 липня під Зеленопіллям по українських воїнах з російської території був відкритий вогонь з реактивних установок «Град», від якого Євгену вкритися не вдалося. Від табору залишилося лише попелище.

— Того дня з 79-ї бригади загинули 28 бійців, близько сотні були поранені. Цей день назавжди змінив моє життя. «Братська Росія» показала своє істинне лице, застосувавши по нас реактивні системи залпового вогню. Посікло відразу багатьох… Нас прицільно накривали з «Градів», САУ та мінометів. Це було схоже на метеоритний дощ, з такою швидкістю і частотою падали снаряди. Один із снарядів впав буквально за метр від мене. Я тільки почув характерний звук, а потім — вибух. Навколо були трупи... згорілі трупи друзів…

Снаряди продовжували падати, допомога не могла дістатись до поранених хлопців ні по землі, ні з повітря. Перший вертоліт, який відправили для евакуації поранених, був збитий, члени екіпажу загинули. Через дев'ять годин прилетів ще один.

— Навіть під час польоту нас обстрілювали зі стрілецької зброї. Дякувати кулеметнику на рампі, який добре знав свою справу, ворог не міг прицільно по нас працювати. На нашому борту кожен третій був із ампутацією. У мене часто запитують, чи було страшно. Ні, страху за себе не було. Був страх за хлопців, які помирали на руках. Я не забуду цього всього, тому що не маю права…

Через важке поранення, яке призвело до ампутації, «Апостол» не зміг повернутися на фронт десантником. Та він твердо вирішив продовжувати боротьбу. Коли рани загоїлися, Женя заново навчився ходити, він почав їздити на передову з волонтерською допомогою, інструктажами.

— Телефоную одного разу, аби запитати, куди саме відправляти посилку побратимам. Мені радісно повідомляють, що відправляти не треба, бо за кілька днів хлопці будуть удома. Через дві години дзвонять і кажуть, що всі семеро загинули…

Сьогодні Євген постійно на зв'язку з військовими на передовій, достеменно знає їхні потреби, тому і докладає максимум зусиль, щоб їх задовольнити. Не так давно хлопець повернувся з Авдіївки та Пісків, куди відвозив волонтерську допомогу.

Дізнавшись про можливість пройти навчання на курсах парамедиків, Євген одразу вирішив нею скористатись. За кілька днів відправляється до Зайцевого вже як парамедик. Кожною своєю дією хлопець доводить, що він — не офіцерський «синок», а син офіцера, тож йому добре відомо, що таке офіцерська честь і доблесть.

Попри ампутацію, важке поранення, Євген не шкодує, що пішов захищати країну. Каже, якби повернути час назад, він вчинив би так само. Та й особисте життя налагодилося: свою другу половинку чоловік знайшов у військовому госпіталі, нещодавно молоді люди побралися.

Євген із позивним «Апостол»

P.S. *А в нашої Батьківщини з'явився ще один захисник. Рідний брат Євгена, Олександр, нещодавно склав присягу і почав нелегку, але почесну службу за контрактом. Женя коментує такий вибір брата просто: «Ми ж сини офіцера»…*

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

НАВЧИЛИСЯ ЦІНУВАТИ КОЖНУ ХВИЛИНУ, КОЛИ БУВАЮТЬ РАЗОМ

Подружжя десантників Іллі та Юлії Федоренків

Нещодавно лицарі «крилатої піхоти» відзначали своє професійне свято. Офіційна церемонія привітання десантників керівництвом держави та МО України відбулася у 199-му навчальному центрі ВДВ. Серед тих, хто брав участь у цьому заході — подружжя десантників Федоренків, яких разом звела війна.

Наша зустріч була випадковою й нетривалою. Але пройти повз цю пару неймовірно люблячих сердець, одягнутих у однострій, я ніяк не міг.

Заступник командира 95-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ полковник Ілля Федоренко та його дружина — контрактник Юлія побралися в 2014-му. Хто знає, як склалася б доля цих людей, якби не страхіття того кривавого літа, якби не довелося десантникам, добровольцям, а за ними й волонтерам звільняти захоплені терористами міста й організовувати там нормальне життя. Якби не війна… Можливо цинічно, але людське єство має нескорений вияв навіть у щоденному вирі смерті — це кохання. Напевно, на передовій воно має інакший смак і вищу цінність, яку так страшно втратити, щойно здобувши. Хтозна, чи приїхали б коли-небудь ці люди до Слов'янська, чи відбулася б узагалі ота нашуміла на всю Україну реєстрація шлюбу Федоренків у вільному від ворога міському РАГСі. Як і весілля, відсвятковане в польовому таборі бригади з весільним кортежем із бронетранспортерів.

Воістину, наші життєві шляхи є суцільною невідомістю, бо часто людьми керує справді якась вища воля.

...Біля плацу, попід обваженою плодами яблунею вони ніжно обіймаються й дивляться одне одному в очі. А Ілля та Юлія справді найбільше схожі очима. Вони в них якісь кришталево чисті, без смутку та втоми. Дивно якось, адже скільки їм обом довелося пережити горя на цій підлій війні, скількох загиблих побратимів втратили.

— Є в декотрих військових дружини, які не розуміють, чому чоловіка немає місяць, два, навіть більше року вдома. Їм важко осягнути, навіщо, заради чого потрібно витримувати такі випробування й негаразди. Це правда, що не кожна жінка витримає напругу життя військової людини, — розповідає полковник Ілля Федоренко. — А от коли «половинка» також перебуває у війську, як моя Юля, то таке разом значно легше здолати.

— Дуже зрідка бачимося, — зізнається контрактник Юлія Федоренко. — Але навчилися цінувати кожну хвилину, коли буваємо разом, адже в нас така специфічна професія, що важко сказати, де перебуватимемо навіть наступної днини.

Цікаво, що коли Федоренки щось випадково ламають, чи з мужніх рук чоловіка, який узявся мити посуд, вислизає й розбивається таріль, вони дружно сміються й традиційно вимовляють: «На щастя й… за ВДВ!»…

Геннадій КАРПЮК

КОНТРОЛЬ ЗА ЯКІСТЮ
ХАРЧУВАННЯ БУДЕ РЕТЕЛЬНІШИМ

На початку тижня до Тилу ЗС України на термінові навчально-методичні збори прибули командири та заступники з тилу всіх видів, частин та з'єднань нашого війська. Про те, що спонукало в невідкладному порядку скликати тиловиків та командний склад на збори і про що вели розмову з цими фахівцями, розповів начальник Тилу Збройних Сил України полковник Іван Гаврилюк

— Упродовж останніх двох років у засобах масової інформації, в соціальних мережах продовольче забезпечення наших військовослужбовців постійно піддається критиці. Більше того, на «гарячу» лінію, відкриту в Міністерстві оборони, а віднедавна — і на контактний телефон Центру розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил України телефонують солдати і скаржаться на низьку якість харчування. Здебільшого висловлюють справедливі нарікання, а нещодавні резонансні перевірки умов зберігання та якості продовольства в 169-му навчальному центрі Сухопутних військ «Десна» та у 28-й окремій механізованій бригаді засвідчили: продовольче забезпечення захисників нашої держави є дуже болючою проблемою. Однак за результатами цих інспектувань ми постали перед фактом, що вплинути на виконавця послуги з харчування, вести з ним претензійну роботу не маємо змоги.

— Чому?

— Бракує задокументованих підстав. Командирами військових частин, які відповідають за якісне і своєчасне харчування особового складу й підписують виконавцеві акти виконаних робіт, упродовж останніх років не було зафіксовано жодного порушення умов виконання договору, вся документація «стерильна». На папері жодних проблем із харчуванням ніби не існує. І так — у всіх військових частинах Збройних Сил. Утім порушення умов зберігання, неналежну якість продовольства, антисанітарію, невідповідне маркування, інші недоліки доводиться спостерігати чи не в кожній військовій їдальні або на продскладі. А от командири ці факти чомусь не фіксують.

— Пояснень тут може бути декілька: командирові байдуже, як харчуються підлеглі, або він не розуміє, яким чином має впливати на підрядника і діяти у відповідній ситуації, а також і корупційний мотив слід враховувати…

— Так, на жаль, підстави для таких припущень насправді є. І саме тому ми зібрали командирів у Тилу Збройних Сил, аби ще раз нагадати про відповідальність та надати чіткі рекомендації щодо того, як діяти в тій чи іншій ситуації, коли виконавець послуги з харчування неналежно виконує свої зобов'язання.

— Іване Юрійовичу, але ж «командирський» фактор — це лише одна з граней проблеми, а продовольча криза у військах — системна. Невипадково під час нещодавнього засідання Комітету реформ Міністр оборони доручив до вересня розробити нову систему харчування й розпочати її впровадження. Що робиться в цьому напрямку?

Начальник Тилу ЗС України полковник Іван Гаврилюк

— Нині ми напрацьовуємо пропозиції щодо декількох варіантів нової системи харчування. Один з них — відомий і широко висвітлювався в засобах масової інформації. Це алгоритм, за яким під час експерименту ми працювали у Львові та Одесі. З вересня-жовтня цю роботу продовжать. У Національній академії сухопутних військ та одній з частин Західної військово-морської бази особовий склад харчуватиметься за схемою, апробованою наприкінці минулого — початку поточного року. На жаль, масштабувати цей проект на всі Збройні Сили ще неможливо, насамперед — з фінансових міркувань.

— Але чому? Адже вартість продуктового набору, передбаченого каталогом, не перевищувала 60 гривень…

— Так, була навіть нижчою. Однак до цих коштів слід додати витрати на логістику, електроенергію, комунальні послуги, грошове забезпечення військових кухарів тощо. А головне, наприклад у Львові, придбання всього необхідного обладнання для зберігання продуктів та приготування їжі обійшлося в 2,5 млн гривень. Якщо спроектувати такі кошти на потреби всіх їдалень війська, отримаємо дуже значну суму…

— Тобто в цій темі варто очікувати кращих часів, коли станемо багатими й заможними. А що пропонуєте натомість?

— Насправді експеримент виявився дуже корисним. Наприклад, ми обов'язково маємо взяти до уваги напрацьований Каталог продуктів, що дозволяє значно збагатити солдатський раціон, готувати їжу не тільки поживну, а й смачну. Закупівлю продуктів харчування потрібно проводити за системою відкритих електронних торгів, це значно заощаджує державні кошти, суттєво знижує корупційні ризики. Водночас нинішня система аутсорсингу себе не вичерпала й резерви для її ефективного використання є.

— Що ви маєте на увазі?

— Згідно з чинними договорами виконавці послуги з харчування закуповують продукти, зберігають їх на наданих у безкоштовну оренду продовольчих складах військових частин і самі ж готують з них їжу. Таким чином на всіх етапах контроль за виконанням умов договору й наданням якісних послуг з харчування покладено винятково на командира та відповідних профільних фахівців військової частини — заступника з тилу, начальників продовольчої і медичної служб. При цьому спостерігаємо

ЗАКУПІВЛЮ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ ПОТРІБНО ПРОВОДИТИ ЗА СИСТЕМОЮ ВІДКРИТИХ ЕЛЕКТРОННИХ ТОРГІВ, ЦЕ ЗНАЧНО ЗАОЩАДЖУЄ ДЕРЖАВНІ КОШТИ, СУТТЄВО ЗНИЖУЄ КОРУПЦІЙНІ РИЗИКИ

низьку ефективність такого підходу, тож пропонуємо розділити послугу з харчування на складові. Окремо, за напрацьованим під час харчового експерименту каталогом, у однієї компанії-підрядника закуповувати продукти, а приготування їжі замовляти в іншого суб'єкта господарювання. Так у контролі за якістю продуктів, їхнім належним транспортуванням, зберіганням тощо будуть зацікавлені всі сторони — ринкові відносини ніхто не скасовував. Якщо якість продуктів не влаштовуватиме кухарів, вони обов'язково дадуть про це знати, аби самим не відповідати за приготуванні неякісної їжі. При цьому контроль командування частини і Центру розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил України також посилиться.

— А які ще варіанти можливі?

— Поки що говорити про них зарано. Лише зазначу, що за одним із запропонованих нами алгоритмів буде проведений експеримент, орієнтовно він розпочнеться восени.

— Дякую за розмову.

Бесіду вів Іван СТУПАК

ВІЙСЬКОВИМ МОРЯКАМ СУТТЄВО ПОКРАЩАТЬ ЖИТЛОВІ УМОВИ

Близько 540 військовослужбовців військової служби за контрактом представників плавскладу українських ВМС ЗС України мають перспективу вже ближчими місяцями суттєво покращити свої житлові умови. Про це повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

В Одесі неподалік місця постійної дислокації кораблів, катерів і суден флоту планується реконструювати будівлю під казарму поліпшеного типу для розміщення особового складу даної категорії.

За словами командувача ВМС ЗС України віце-адмірал Ігоря Воронченка, після передислокації вітчизняних ВМС з території тимчасово окупованого Криму до пунктів базування на материкову частину України проблема забезпечення житлом військовослужбовців суттєво загострилася. Певна частина військових моряків, а особливо це стосується військовослужбовців контрактної служби плавскладу, вже два з половиною роки проживає на кораблях.

— За підтримки керівництва військового відомства та на виконання рішення Президента України, ухваленого за результатами проведеної 3 липня поточного року наради з керівним складом ВМС ЗС України, практично вирішено питання стосовно передачі Міністерством інфраструктури України до сфери управління Міністерства оборони України частини фондів з метою їхнього переобладнання під житлові приміщення для проживання військовослужбовців військової служби за контрактом, — зазначив керівник виду Збройних Сил України, — завданням командування флоту є проконтролювати, щоб роботи з реконструкції, які розпочнуться найближчим часом, були проведені в найкоротші терміни та з високою якістю.

Планується, що в ході реконструкції будівлі здійснюватимуться демонтажні, внутрішні будівельні роботи, буде здійснено заміну зовнішніх комунальних мереж, проведено ремонт ліфтового обладнання та благоустрій території. На шести поверхах будівлі має бути приміщення блочного типу (у кімнатах проживатимуть по 3 особи) із санітарним вузлом на кожен блок, кухнею, сушарнею. Крім того, тут заплановано обладнати кімнату психологічного розвантаження, а також встановити централізовану систему кондиціювання.

— Реконструкція виділеної для потреб українського флоту будівлі під казарму поліпшеного типу може докорінно змінити ситуацію із забезпеченням житлом військовослужбовців плавскладу, особливо це стосується неодружених контрактників, — повідомив заступник командира Західної військово-морської бази по роботі з особовим складом капітан 2 рангу Андрій Магдалюк. — Реалізація даного проекту сприятиме підвищенню рівня соціального захисту військовослужбовців, підвищить їхню мотивацію у службі.

Командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Ігор Воронченко наголосив, що є кілька шляхів, за допомогою яких можна вирішити проблему із забезпеченням житлом військовослужбовців виду. Зокрема, під час наради він звернув увагу присутніх на об'єкти Міністерства оборони України, які на сьогодні вже практично не використовуються, та водночас їх із мінімальним капіталовкладенням можливо переобладнати під житло для військовослужбовців і членів їхніх сімей.

Військовослужбовці ВСП відпрацьовують дії по затриманню порушника

ЦЬОГОРІЧ ПРАВОПОРУШЕНЬ У ВІЙСЬКАХ ПОМЕНШАЛО У ПІВТОРА РАЗА

Зокрема, кількість злочинів, пов'язаних з ухиленням від військової служби, зменшилась удвічі, розкрадань військового майна — в 1,6 раза, незаконного поводження зі зброєю — у півтора, а нестатутних відносин — на 20%

З початку збройної агресії Російської Федерації на Сході України серйозною проблемою, що суттєво вплинула на стан правопорядку в Збройних Силах, стала якість особового складу. Протягом 2014–2015 років до війська було призвано більше 100 тисяч осіб. На жаль, у військові колективи потрапили люди, схильні до асоціальної поведінки, з кримінальним минулим, а також алкота наркозалежні.

— Все це знайшло своє негативне відображення в морально-психологічному стані військовослужбовців та погіршенні правопорядку, — розповів під час брифінгу тво начальника Військової служби правопорядку в ЗС України — начальника Головного управління ВСП ЗС України генерал-майор Ігор Криштун. — Цього року ми виявили 12 тисяч випадків зловживання спиртним. При цьому 13% правопорушень скоєно військовослужбовцями у стані алкогольного сп'яніння.

Також упродовж цих двох років у рази побільшало військовослужбовців, які самовільно залишили військові частини, випадків нестатутних відносин, непокори та дорожньо-транспортних пригод. Тож керівництвом Збройних Сил України та Міністерства оборони була розпочата робота щодо покращення правопорядку. 2015 року на всіх колегіях, які проводив Міністр оборони, питання дисципліни у війську було одним із головних.

НА ЗМІНУ ВСП ДО 2020 РОКУ ПРИЙДЕ ВІЙСЬКОВА ПОЛІЦІЯ. ЇЇ СТВОРЕННЯ ПРОПИСАНЕ У СТРАТЕГІЧНОМУ ОБОРОННОМУ БЮЛЕТЕНІ

Міністерство оборони подало на розгляд Верховної Ради низку законопроектів для посилення відповідальності військовослужбовців та надання командирам додаткових прав у особливий період. Вони всі набрали чинності 5 березня минулого року. До Кримінального кодексу внесені зміни щодо збільшення терміну покарання за військові злочини.

— Питанням дисципліни нині займаються фактично всі органи військового управління разом із військовою прокуратурою, Національною поліцією, громадськістю та військово-цивільними адміністраціями. Завдяки цим діям у нас уже є певні зрушення. Так, цьогоріч стан правопорядку в ЗС України набув тенденції до покращення. Це пов'язано як з проведеними заходами, так і з тим, що мобілізованих поступово замінюють більш умотивовані й відповідальні контрактники, — говорить генерал-майор Ігор Криштун. — З початку року загальна кількість правопорушень зменшилася у півтора раза в порівнянні з аналогічним періодом минулого. Зокрема, злочинів, пов'язаних з ухиленням від військової служби, поменшало вдвічі, розкрадань військового майна — в 1,6 раза, незаконного поводження зі зброєю — у півтора, а нестатутних відносин — на 20%.

НЕЗАКОННЕ ВИВЕЗЕННЯ ЗБРОЇ ІЗ ЗОНИ АТО

Ще один виклик — це незаконне поводження зі зброєю, боєприпасами та вибуховими речовинами. Щодо таких фактів цього року правоохоронні органи за поданнями ВСП розпочали 160 кримінальних проваджень. Розв'язання цієї проблеми потребує додаткової уваги, бо зброя, боєприпаси, нелегально вивезені з району АТО, можуть бути використані з кримінальною метою.

З початку проведення АТО служба правопорядку спільно з працівниками МВС запобігла 477 випадкам вивезення зброї та боєприпасів, вилучила 93 автомати, 62 гранатомети, 33 пістолети, 26 кулеметів і багато іншого. Служба правопорядку в співпраці з органами Національної поліції організувала спільну роботу на блокпостах, вокзалах, поїздах та поштових відділеннях.

Водночас керівництво Міністерства оборони вживає невідкладних дисциплінарних заходів до військовослужбовців, які вирішили підзаробити на торгівлі озброєнням. Останній такий випадок стався в одній з окремих механізованих бригад. Там затримали виконувача обов'язків заступника командира з'єднання, який намагався продати зброю та боєприпаси на суму 66 тисяч гривень. Рішенням Міністра оборони його розжалувано. Також щодо цього офіцера розпочато кримінальне провадження.

РОЗШУК ДЕЗЕРТИРІВ

Протягом травня-червня спільно з Нацполіцією, військовими комісаріатами, військовою прокуратурою, командирами військових частин, ВСП проведено широкомасштабний розшук осіб, які самовільно залишили військові частини у 2014–2016 роках. За два місяці вдалося повернути до частин і передати в прокуратуру близько 2 тисяч військовослужбовців. Ця робота триватиме й надалі. При цьому особливу увагу приділятимуть розшуку військових, які самовільно залишили свої підрозділи зі зброєю. Пояснювати чому, гадаю, не потрібно.

Для запобігання таким випадкам, МО України направило до Верховної Ради законопроект, який передбачає притягнення до відповідальності всіх категорій військовослужбовців за самовільне залишення військової частини терміном до 10 діб. Адже згідно з чинним законодавством контрактник або мобілізований може «пропасти» на 3–7 днів, а потім просто повернутися. І за це не буде покараний.

ДОПОМОГА МІСЦЕВИМ ОРГАНАМ ВЛАДИ

В умовах проведення АТО на Сході України, окрім основних завдань, Військова служба правопорядку допомагає місцевим органам влади підтримувати порядок у громадських місцях.

Наприклад, 20 травня цього року працівники Національної поліції Луганської області розшукували чоловіка, який у Станично-Луганському районі, погрожуючи ножем, пограбував та зґвалтував жінку. Одна з версій розслідування вказувала, що злочин вчинив військовослужбовець. Тому представники поліції звернулися по допомогу до зонального відділення військової служби правопорядку. І вже за три дні співробітники ВСП затримали місцевого мешканця, раніше судимого, який зізнався у скоєному. Підозрюваного передали органам Національної поліції.

Інший випадок стався у місті Скадовськ Херсонської області. Під час патрулювання військовослужбовці ВСП виявили раніше судимого громадянина, який незаконно проник у автомобіль та намагався заволодіти чужими речами. У процесі затримання порушник спробував утекти, але його затримали.

Нагадаю і про героїчний вчинок військовослужбовця ВСП Миколи Гончара. Він, перебуваючи у відпустці на Львівщині, 23 лютого після тривалого переслідування затримав озброєного злочинця, який позбавив життя одну людину та намагався вбити іншу.

НА ЧАСІ — СТВОРЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ПОЛІЦІЇ

За словами генерал-майора Ігоря Криштуна, 2012 року у Військової служби правопорядку забрали найбільш дієвий інструмент для боротьби зі злочинністю — можливість проводити дізнання та порушувати кримінальні провадження. Нині ці повноваження заплановано відновити для військової поліції, яка прийде на зміну ВСП до 2020 року. Її створення, зокрема, прописане й у Стратегічному оборонному бюлетені.

Загалом Військову поліцію наділять такими повноваженнями, як розгляд заяв та повідомлень про кримінальні правопорушення, здійснення оперативно-розшукових заходів та досудового розслідування військових кримінальних правопорушень. Нині в Міністерстві оборони триває робота над проектом закону «Про Військову поліцію України». Він передбачає врегулювання на законодавчому рівні її статусу, повноважень, завдань та функцій.

— Нині військова поліція є практично в усіх розвинених країнах світу. І її роль у підтриманні порядку серед військовослужбовців дуже велика, — говорить генерал-майор Ігор Криштун. — Ми вивчали досвід США, Німеччини, Франції та Польщі. Та найтісніше співпрацюємо з військовою поліцією Канади. Ця робота триває вже півтора року. Під керівництвом канадських інструкторів наші військові проходять курси у відповідності до стандартів НАТО, зокрема вдосконалюють спеціальну, мовну, вогневу, тактичну та медичну підготовки.

Роман ВУС

«БУВ ВИПАДОК, КОЛИ ДО ГОСПІТАЛЮ ДОСТАВИЛИ ВІСІМ ВАЖКОПОРАНЕНИХ БІЙЦІВ, ЯКІ ПІДІРВАЛИСЬ У БТРІ НА МІНІ, А ЗГОДОМ ЩЕ ШІСТЬОХ ПІСЛЯ АРТОБСТРІЛУ»

Нещодавно 104 медичні працівники Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» Міністерства оборони України повернулися з відряджень із району проведення АТО. Начальник клініки судинної хірургії полковник медичної служби Володимир Роговський за три з половиною місяці відрядження, виконуючи обов'язки головного хірурга оперативно-тактичного угруповання, особисто здійснив понад 90 оперативних втручань, врятував чимало життів нашим бійцям та місцевим мешканцям

Своїми враженнями про медичне забезпечення військових медиків, стосунки з цивільними лікарями районної лікарні та надання невідкладної допомоги пораненим бійцям Володимир Михайлович поділився з нашим кореспондентом.

— Відрядження до польового госпіталю в район АТО було певною перевіркою накопиченого професійного досвіду та організаторських здібностей у керуванні процесом медичної допомоги. Потрібно було швидко приймати рішення щодо оперативних втручань, організовувати евакуацію військових і надавати допомогу цивільному населенню. Не скажу, що це для мене було чимсь новим, але близькість бойових дій, неймовірні страждання наших поранених хлопців, надзвичайно велика відповідальність під час ухвалення рішень унеможливлювали право на помилку.

У моїй компетенції були не лише судинні поранення, а й травматологічного профілю та порожнинні операції. Складність полягала ще в тому, що російсько-окупаційні війська здебільшого здійснюють обстріли в темну пору доби. Тому значна частина операцій припадала на ніч, коли вже давала про себе знати втома. Був випадок, коли до госпіталю доставили вісім важкопоранених бійців, які підірвались у БТРі на міні, а згодом ще шістьох після артобстрілу. Напруга була надзвичайна.

Найчастіше ушкоджуються кінцівки — майже 20 відсотків від загальної кількості поранень. Це обумовлюється тим, що груди захищає бронежилет, голову — шолом, а руки й ноги залишаються незахищеними. Крім того, приблизно 10–12 відсотків поранень кінцівок пов'язані з пошкодженням магістральних судин. І тут важливим для ангіохірурга є оперативність у наданні медичної допомоги, адже зволікання може призвести до ампутації. Тому роль судинного хірурга в польовому госпіталі дуже відповідальна.

— Вас як головного хірурга задовольнило медичне забезпечення польового госпіталю?

— Оснащення приладами, апаратами та інструментами, які використовуються під час операцій, на досить високому рівні. Окремому обладнанню може навіть позаздрити медперсонал нашого столичного госпіталю. Це, я вважаю, нормально, коли до польових медичних закладів надходить найсучасніша апаратура, за допомогою якої ефективно і в найкоротші терміни рятується життя наших захисників. Щодо моєї спеціалізації зазначу, що

Полковник медичної служби Володимир Роговський

судинний хірург здатний працювати, коли йому є чим оперувати. Ангіохірургам потрібен спеціальний інструментарій, який достатньо дорогий. Наприклад, один затискач коштує 300–400 євро, а їх потрібно принаймні два десятки. На сьогодні всі польові госпіталі забезпечені і матеріалами, й інструментами для роботи. Крім того, хірург може взяти у відрядження мобільний набір необхідних інструментів.

— Ви не відчували себе відірваним від спеціалістів, з якими зазвичай радитесь та консультуєтесь під час ухвалення рішення щодо складної операції?

— Бували випадки, коли дійсно потрібна була колегіальність при ухваленні якихось рішень. Тоді ми застосовували сучасні засоби зв'язку. За їхньою допомогою ми могли отримати необхідну консультацію провідних спеціалістів госпіталю тощо. Наприклад, в одного пораненого вибухом гранати була практично знищена третина гомілки: кістки розтрощені, м'язи розірвані. При цьому стопа залишалася цілою і судини функціонували. Більшість місцевих лікарів сходились на думці, що кінцівку слід ампутувати. Ми терміново відправили фотознімки поранення до госпітальної травматології. Начальник клініки полковник Ігор Савка, ознайомившись з фото та вислухавши наші висновки, наполіг на тому, щоби ампутацію не проводити, а зберегти бійцю ногу. В польовому госпіталі лікарі здійснили всі необхідні маніпуляції відповідно до порад начальника клініки і доправили пораненого в Київ. Як мені відомо, рани в цього пацієнта поступово загоюються, кінцівка збережена.

— Це той випадок, коли поспіх міг би призвести до негативних наслідків...

— Саме так. Хотів би ще звернути увагу на використання кровоспинних джгутів. Бувають випадки, коли в результаті поранення незначну венозну кровотечу, яку можна було б перев'язати бинтом, зупиняють джгутом. Евакуація пораненого з переднього краю може тривати 4–6 годин. І якщо за цей час ніхто із супроводжуючого медперсоналу не поцікавиться часом накладання кровоспинного засобу, то це може призвести до ампутації кінцівки. На жаль, такі випадки, особливо в перший період збройного конфлікту, траплялися доволі часто. Треба пам'ятати, що джгут — не панацея від усіх кровотечних поранень, а тільки засіб зупинення кровотечі.

ЕВАКУАЦІЯ ПОРАНЕНОГО З ПЕРЕДНЬОГО КРАЮ МОЖЕ ТРИВАТИ 4-6 ГОДИН. І ЯКЩО ЗА ЦЕЙ ЧАС НІХТО ІЗ СУПРОВОДЖУЮЧОГО МЕДПЕРСОНАЛУ НЕ ПОЦІКАВИТЬСЯ ЧАСОМ НАКЛАДАННЯ КРОВОСПИННОГО ЗАСОБУ, ТО ЦЕ МОЖЕ ПРИЗВЕСТИ ДО АМПУТАЦІЇ КІНЦІВКИ

Пригадую, як я надавав допомогу солдатові, якому вибухом снаряда відірвало нижню кінцівку. Боєць не панікував, докладно розповів, як у бою наклав сам собі кровоспинний засіб, як час від часу його послабляв та слідкував за раною. Солдат не розгубився, а головне, він був навчений користуватися джгутом правильно.

— Польові госпіталі, як правило, базуються в районних лікарнях. Які стосунки складаються у військових медиків із цивільними?

— Медичний персонал районних лікарень зацікавлений і в нашій допомозі, й в запозиченні досвіду. Місцеві лікарі та медичні сестри в тандемі з військовими фахівцями роблять усе від них залежне, аби надавати кваліфіковану допомогу нашим пораненим бійцям. Щодо мого профілю, то в районних лікарнях взагалі немає судинних хірургів. Щоб хоча б проконсультуватися в ангіохірурга, жителям району доводиться їхати до обласного центру. А на операцію в районний центр лікаря часто-густо доставляли літаком санітарної авіації. В ситуації, коли Донецьк та Луганськ опинилися в окупації, цивільне населення взагалі залишилося без допомоги судинних хірургів. Тож після того, як я в районній лікарні виконав місцевому мешканцю складну операцію на судинах і ця інформація потрапила до районної газети, пацієнтів у нас побільшало. Тільки цивільним у районці я прооперував п'ять артеріальних тромбозів кінцівок. Завдяки цим оперативним втручанням пацієнти уникнули загрози ампутації ніг. Після цього ми навіть виділили один день на тиждень для консультаційного прийому місцевих мешканців.

Відрядження до зони АТО збільшило коло моїх друзів серед цивільних колег у районних лікарнях Волновахи, Маріуполя і Нікольського. Наші спільні зусилля щодо надання медичної допомоги були корисними як для цивільного населення, так і для наших воїнів.

Бесіду провів Олександр ТЕРЕВЕРКО

ВІЙСЬКОВІ ЛІКАРІ СУТТЄВО ЗМЕНШИЛИ КІЛЬКІСТЬ АМПУТАЦІЙ

Зберігається позитивна тенденція до зменшення потреби в ампутації кінцівок при вогнепальних пораненнях військовослужбовців на передовій.

За даними Військово-Медичного департаменту МО України, українським військовим лікарям останнім часом вдалося зменшити загальну кількість ампутацій кінцівок до 4–5%, порівняно з 10–20% у світовій практиці.

Якщо пораненого можливо витягти з-під обстрілу і доставити в перші дві години для надання необхідної допомоги, то переважно кінцівку можна врятувати. Саме тому більшість лікувальних закладів першого рівня, куди доставляються поранені, знаходяться за 30 кілометрів від лінії зіткнення. А в Авдіївській «промці» — й зовсім поруч, на відстані 4 кілометрів.

Ампутації проводяться, коли кінцівка поламана повністю або відірвана, а також у випадку ушкодження судинно-нервових пучків. Таке може статися внаслідок мінно-вибухової травми. Крім того бувають випадки, коли кінцівку ампутують вже у вищих госпіталях через ускладнення від отриманих поранень.

Загалом за близько 2,5 року війни понад 60% санітарних втрат припадає саме на поранення верхніх та нижніх кінцівок. З них 62% мали поранення м'яких тканин, у 38% були переломи кісток кінцівок. З останніх ізольовані переломи кісток верхніх та нижніх кінцівок були у 66% випадках, інші переломи — у 22%, а поєднані травми, як от вибухова травма, у 12% поранених. При цьому вогнепальні переломи кісток верхніх кінцівок мали місце лише в 20% випадках, а от нижніх кінцівок значно більше — у 80% поранених. Це пов'язано з мінно-вибуховими травмами.

Для збереження кінцівки при пораненні залишається актуальним правильна зупинка кровотечі. Джгут накладається лише при пораненні магістральних судин, якнайближче до рани. Контроль за часом накладання та тривалістю знаходження джгута на кінцівці має бути кожні 1,5–2 години.

Руслан СЕМЕНЮК

Тепер ці медики можуть самостійно проводити тренування та надавати кваліфіковану допомогу

БОЙОВІ МЕДИКИ СКЛАЛИ ІСПИТ НА «ВІДМІННО»

На базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки при Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного завершився перший в Україні випуск інструкторів з тактичної медицини, підготовлених за стандартами НАТО 68W

Протягом трьох з половиною місяців дев'ятнадцять обраних добровольців проходили важкі тренування. В армії США таки заняття проводяться з 2006 року. Це єдиний стандарт підготовки бойових медиків, який включає шість рівнів підготовки та п'ятнадцять рівнів визначення. Як правило, після базового військового тренування, кандидати зі збройних сил США, що пройшли іспити, відправляються до Техасу, де протягом 16–68 тижнів відбувається додаткова підготовка майбутніх бойових медиків.

В Україні такі курси було вирішено провести неподалік Львова. Адже база Міжнародного центру миротворчості та безпеки якнайкраще відповідає всім вимогам. За словами учасників, навчання було дуже насиченим та цікавим, тож промайнуло швидко. Адже щодень вони набували нові знання, що стосувалися не лише медицини та застосування сучасних медичних систем, що є в наборах польових медиків країн НАТО, але й практичної педагогіки та психології. Наприкінці навчання всі українці склали так званий «іспит полем». Ці тренування були проведені за принципом «зелених беретів». Розпочалися вони о шостій ранку з підняття медичного підрозділу по тривозі. Медикам належало в повному екіпіруванні завдяки даним на карті знайти місце зникнення екіпажу машини ОБСЄ, яку підірвали бойовики, та врятувати поранених. Грамотно зорієнтувавшись, вони доволі швидко знайшли місце нападу на спостерігачів, однак надати їм допомогу на місці не вдалося, бо бойовики влаштували засідку і розпочали атаку. Довелось відступити і викликати підтримку артилерії.

Весь іспит був розрахований на шість годин безперервних дій. Так, під час імітації артилерійського нападу нашим медикам не лише потрібно було знайти укриття для себе і поранених, але й зробити це, не припиняючи заходи з порятунку їхнього життя. Під час першого завдання роль потерпілих відігравали манекени. Та це тривало недовго, бо за ввідною вертоліт, що мав прилетіти для евакуації поранених, був збитий. І новим завданням стало, знайти місце падіння гелікоптера, одночасно транспортуючи поранених спостерігачів, й визначити, чи можна когось врятувати звідти. Так медики підібрали ще двох поранених, яких належало понад п'ять кілометрів нести на тактичних ношах до найближчого медичного пункту наших військ. Під час евакуації на нашу групу кілька разів нападали ворожі ДРГ.

Крім того, медики потрапили на мінне поле та під мінометний обстріл ворожої артилерії. До того ж і прибуття до медичного пункту не полегшило їхнє завдання. Адже одна з мін супротивника таки влучила в будинок, позначений білим прапором з червоним хрестом, через що додалося ще шість важкопоранених. Однак наш підрозділ швидко зорієнтувався в ситуації, серед уламків відшукали додаткові необхідні медичні препарати, надали першу медичну допомогу та стабілізували стан потерпілих. Після цього організували евакуаційний сортувальний пункт та за допомогою автомобілів вивезли всіх у тил.

ВЕСЬ ІСПИТ БУВ РОЗРАХОВАНИЙ НА ШІСТЬ ГОДИН БЕЗПЕРЕРВНИХ ДІЙ

Кожен крок і кожна дія медиків під час всього шестигодинного іспиту контролювалась американськими та українськими інструкторами. Помилки та цікаві креативні ідеї відразу вносилися до спеціальних карт. Висновок — наші медики склали іспит на «відмінно». Тепер вони можуть самостійно проводити такі тренування та надавати кваліфіковану допомогу.

— Ми мусимо підвищувати рівень професійності медиків, що знаходяться у підрозділах до хоча б рівня парамедиків, — наголосив викладач кафедри організації медичного забезпечення Збройних Сил Української військово-медичної академії майор медичної служби Володимир Фурдик. — Це дозволить зберегти життя та здоров'я наших бійців, а також значно полегшить реабілітацію після поранень.

— Сподіваюсь, що ці курси будуть працювати і надалі, — сказала керівник портфеля медичних проектів Проектного офіса реформ Міністерства оборони України Мар'яна Безуга. — Підготовка з бойової медицини була і раніше. З трьох останніх хвиль мобілізації базові навички з бойової медицини набули понад 65 тисяч осіб. Однак ці курси — зовсім інший щабель підготовки, що дозволяє нам вийти на кращий рівень медичного забезпечення.

За словами інструктора з тактичної медицини Української військової медичної академії Марії Морозової, ці курси допоможуть нашому війську швидко підготувати інструкторів з тактичної медицини. Вони ж своєю чергою готуватимуть уже військових фельдшерів. Як позитив Марія визначає те, що в підготовці українських тактичних медиків передбачається стажування на станціях швидких медичних допомог та в зоні проведення антитерористичної операції.

Тарас ГРЕНЬ

ВОНИ ДОПОМАГАЮТЬ ПОДОЛАТИ «СИНДРОМ АТО»

Був такий випадок. Молодий воїн потрапив під шалений мінометний обстріл. На його очах одразу загинули троє бойових товаришів, а ще три були важко поранені. Він же не отримав жодної подряпини. Проте від побаченого в хлопця не витримали нерви, він був наче у ступорі. Реабілітацію боєць пройшов на базі Дніпровського військового госпіталю, за кілька тижнів військові лікарі повернули його у нормальний стан.

— Чим скоріше почати процес лікування солдатської психіки, тим швидше увімкнеться механізм психологічної та психіатричної реабілітації, значно коротшим буде шлях до одужання та повернення людей із посттравматичними стресовими розладами до нормального життя, — розповідає начальник новоствореного психіатричного відділення Дніпровського військового госпіталю підполковник медичної служби Руслана Герасимова.

Розговорився із авторитетним лікарем-психіатром Анатолієм Білогубом. За 37 років лікарської практики були в нього пацієнти і з «афганським» та «чеченським» синдромом. На жаль, у багатьох демобілізованих бійців зараз починає проявлятися «синдром АТО».

— Більшість наших пацієнтів привозять із переднього краю, — розповідає Анатолій Білогуб. — В основному бійці скаржаться на поганий настрій, відчуття тривоги, страху, безсоння, жахливі сновидіння тощо. Сюди їх доставляють із польових шпиталів, розгорнутих у зоні АТО.

За словами лікарів, їхня робота спрямована на лікування нервово-психічної сфери воїнів за допомогою перевірених засобів: крапельних, ін'єкційних, таблетованих, психотерапії, психокорекції, фізпроцедур. При цьому медичні препарати підібрані так, щоб вони не давали побічних ефектів та у бійця не було до них протипоказань.

Нещодавно до госпіталю було доставлено хлопця зі змішаним проявом емоцій. За характеристиками командирів, він хороший боєць, служив за мобілізацією, а згодом підписав контракт. Однак потрапивши під сильний обстріл, почав відмовлятися від служби. Завдяки лікуванню настрій вояка покращився, він повністю одужав.

Пройшовши стаціонарне, амбулаторне лікування та відповідне тестування пацієнтів відправляють на реабілітацію тривалістю 21 день до одного із військових санаторіїв психоневрологічного профілю на Хмельниччині. Лише після цього бійці з хорошим настроєм та підлікованою нервовою системою повертаються до своїх підрозділів.

До відкриття спеціалізованого відділення психіатри працювали в режимі денного стаціонару. А пацієнтів із важкими захворюваннями відправляли до обласного психоневрологічного або наркологічного диспансеру. Де лікувалися військові, які зловживали спиртним. Проте останнім часом таких значно поменшало. Тож тепер у відділенні лікуються двоє чоловіків, які через психічний розлад приохотилися до «зеленого змія». Після курсу лікування бійці помітно змінилися в кращий бік, вони щасливі, що лікарі повернули їх до нормального життя.

Спілкуючись із пацієнтами психіатрії, був вражений їхнім спокоєм та настроєм. Хлопці живуть, лікуються та відпочивають автономно від всіх. Для цього створені всі необхідні комфортні умови: є їдальня, плазмений телевізор та музична апаратура, щоб слухати заспокійливу музику. Також проводяться тренінги із психотерапевтами.

Реабілітація нервово-психічної сфери відбувається крок за кроком

— На жаль, у бойових підрозділах не вистачає кваліфікованих психологів, — розповідає водій інженерно-саперного взводу з позивним «Тигр». — А коли потрапляєш у цивільне життя, починає «зривати дах», виникає потяг до спиртного або нервовий стрес. На щастя, нам є до кого звернутися, тут дійсно допомагають із проблемами та лікують солдатські душі.

Валентин ШЕВЧЕНКО

СТАЖУВАННЯ З ПОДОЛАННЯМ 12000 МОРСЬКИХ МИЛЬ

Українські курсанти проходили морську практику на борту навчального корабля ВМС Польщі Wodnik

Кожен із курсантів за час практики виконав більше двадцяти практичних задач

Прибори завжди підкажуть вірний курс

Стажування курсантів факультету Військово-Морських Сил національного університету «Одеська морська академія» розпочалося у польській Гдині, звідти корабель вирушив до Азорських островів, де відвідав порт Понта-Делгада, далі були іспанський Кадіз, Бар у Чорногорії та ірландський Дублін.

Варто зазначити, що навчальний корабель Wodnik може взяти на борт близько ста курсантів. Разом із польськими та українськими майбутніми морськими офіцерами у поході брали участь також курсанти з Болгарії та Румунії.

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА БУЛА АДАПТОВАНА ДО СТАНДАРТІВ ТА ВИМОГ НАТО, А ВСІ ЗАНЯТТЯ ПРОВОДИЛИСЯ ВИКЛЮЧНО АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ

За словами старшого викладача кафедри кораблеводіння та штурманського озброєння капітана 2 рангу Анатолія Хапова, на борту корабля перебували курсанти 3-го курсу, а саме штурмани та електромеханіки. Навчальна програма була адаптована до стандартів та вимог НАТО, а всі заняття проводилися виключно англійською мовою. З курсантами відпрацьовувалися питання класичної навігації та астронавігації, зокрема визначення місця корабля різними способами — за береговими орієнтирами, небесними світилами та за допомогою сучасних приладів. Окрім того, вони виконували математичний аналіз отриманих даних щодо точності місцезнаходження корабля, окремим модулем відпрацьовувалося тактичне маневрування. Зокрема, хлопці виконали п'ять типів основних завдань з тактичного маневрування й усі вклалися у відведений нормативами час. Утім це далеко не повний перелік навчальних питань, які майбутні офіцери змогли відпрацювати у ході цієї практики.

Корабель Wodnik обладнаний спеціалізованими класами, в яких одночасно можуть працювати до десяти осіб. Важливо, що під час морської практики курсанти навчилися працювати з такими інформаційними системами як AIS та ECDIS.

— Усі курсанти проявили себе дуже добре, — сказав капітан 2 рангу Анатолій Хапов. — Наприклад, кожен зі штурманів за час практики виконав більше двадцяти задач з астронавігації і, за словами польського керівника морської практики, українські курсанти мали чи не найкращі показники.

Варто додати, що морська практика проводилася за програмою НАТО DEEP (Defence Education Enhancement Program), метою якої є надання підтримки країнам-партнерам НАТО у розвитку та реформуванні системи військової освіти. Тобто кооперацію в цьому напрямку налагоджено і в майбутньому в курсантів українського флотського вишу ще не один такий тривалий та цікавий навчальний похід.

Олександр ЗАВТОНОВ

Вперше в історії національних ВМС група курсантів взяла участь у міжнародному навчальному поході навколо Європи

Основні ТТХ навчального корабля «Воднік» (проект 888/1)

Призначений для навчання та тренування курсантів та військовослужбовців за спеціальностями: судноводіння, експлуатація суднових енергетичних установок, інформаційні технології та системи, а також окремі технічні спеціальності.

Довжина — 72,2 м; ширина — 12 м; швидкість — 18 вузлів; водовиміщення — 1757,6 т.

Озброєння: 2 артилерійські установки 23 мм ZU-23-2M (2000 постр. хв), 2 кулемети WKM 12.7 мм.

Курсант Дмитро КЛИМОВИЧ:

— За ці майже два місяці ми на практиці закріпили все, чого нас вчили протягом трьох років, тому вважаю такі заходи дуже важливими. Тим більше, ми змогли побачити світ, відчули потужність океанського шторму.

Курсант Владислав КОСТИШИН:

— На борту цього корабля до нас ставилися із великою повагою, часто запитували про події на Сході України. Викладачі та курсанти з інших країн, попри російську пропаганду, чітко усвідомлюють, що і як відбувається, та засуджують агресію Росії в Україні.

Найскладнішим на смузі психологічної підготовки стало подолання водної перешкоди

Тернистий шлях воїна

ПЕРШІ КРОКИ
У ПРОФЕСІЮ ЗАХИСНИКА ВІТЧИЗНИ

Упродовж трьох тижнів із юнаками і дівчатами з цивільної молоді, які успішно склали вступні випробування й поповнили лави вихованців Національної академії сухопутних військ та Військового коледжу сержантського складу, проводитимуть польовий збір

Здебільшого це будуть практичні й тактико-стройові заняття на терені Міжнародного центру миротворчості та безпеки. День за днем майбутні офіцери опановуватимуть ази військової служби. Вони вчитимуться, як вести прицільний вогонь, пересуватися полем бою тощо.

Особливо цікаві першокурсникам заняття на експериментальній смузі психологічної підготовки. І нехай вони не долають її на час, під звуки вибухів та свист куль, місцевість не вкриває дим, а хвилювань не додає вогонь, але отримати неабияке фізичне навантаження й порцію адреналіну зможе кожен.

ПРОПОВЗТИ КІЛЬКАДЕСЯТ МЕТРІВ ПІД КОЛЮЧИМ ДРОТОМ, ПОДОЛАТИ СПЕЦІАЛЬНІ ТА ПРИХОВАНІ ПЕРЕШКОДИ, ЗАХОПИТИ ВОРОЖУ ТРАНШЕЮ, ПРОЙТИ ЗАВАЛИ…

— Було дуже екстремально — але надзвичайно цікаво, — так описав курсант Владислав Вуйцик власні емоції після першого проходження смуги.

Проповзти кількадесят метрів під колючим дротом, подолати спеціальні та приховані перешкоди, захопити ворожу траншею, пройти завали…

— Смуга дуже реалістична, тренує в нас витримку та наполегливість, — ділиться враженнями курсант Петро Терещук. — Звичайно, найскладнішим стало подолання водної перешкоди, проте наша група добре пройшла весь маршрут, адже ми допомагали один одному.

Цілком природно, що для вчорашніх школярів процес адаптації до умов армійської служби доволі складний. Адже їм доводиться пристосовуватися до нового розпорядку дня, до вимог військової дисципліни та неабияких фізичних навантажень. Утім, за свідченням самих курсантів, це неодмінна складова гарту офіцера.

— За ці кілька днів, проведених на полігоні, переконався, що не помилився із вибором професії, — говорить курсант Сергій Канаш. — Два роки тому до академії вступив мій рідний брат, батько в мене військовий, тому і я обрав цей нелегкий шлях.

Серед першокурсників, які нині опановують військову науку в Міжнародному центрі миротворчості та безпеки, є чимало дівчат.

— До всіх складнощів курсантського життя я була заздалегідь готова морально і фізично. Мій батько теж військовий, учасник АТО, тому я багато знаю про армію, як кажуть, з перших уст, — стверджує курсант Марія Павельчук. — У нас дуже дружний колектив, адже всі прийшли сюди, зробивши свідомий вибір.

Начальник табірного збору полковник Михайло Івасюк зауважує, що зараз первинну військово-професійну підготовку проходять близько шести з половиною сотень першокурсників.

— Програма підготовки першокурсників останнім часом зазнала значних змін з урахуванням досвіду участі військ у проведенні антитерористичної операції, — говорить офіцер. — Тому заняття стали більш інтенсивними та реалістичними.

Після польової фази, яка закінчиться 20 серпня, першокурсники повернуться до пункту постійної дислокації, де з ними продовжуватимуть проводити заняття, а на початку вересня вони складуть Військову присягу на вірність Українському народу.

Віталій РУДКОВСЬКИЙ

Берці й «піксель» замість сукні й підборів

Робота у складі підрозділу: хтось долає перешкоду, хтось — прикриває

Радіолокаційна станція МР-18

РЛС МР-18 ГОТОВА ДО ВИКОНАННЯ БОЙОВОГО ЗАВДАННЯ ЗА П'ЯТЬ ХВИЛИН

Окрім широкого застосування цифрової техніки, в ній використані і найсучасніші досягнення аналогової елементної бази

Необхідність створення радіолокаційної станції метрового діапазону хвиль для виявлення сучасних і перспективних малопомітних літаків уже давно добре усвідомлювали провідні фахівці КП «НВК «Іскра». Проте не менш очевидною була і складність цього завдання. Адже розробка РЛС у новому частотному діапазоні вимагає від розробників і виробників переоснащення вимірювальної техніки, опанування нових технологічних процесів, розв'язання проблем щодо кооперації, а також поставки комплектуючих. Оскільки сигнали, які відбиваються від цілей та перешкод у метровому діапазоні, суттєво відрізняються від сигналів у звичному нам сантиметровому діапазоні хвиль, що своєю чергою вимагає розробки нових алгоритмів обробки радіолокаційної інформації.

Зважаючи на перспективність і затребуваність РЛС метрового діапазону на міжнародному ринку зброї, керівництво підприємства ухвалило рішення — розробити та виготовити РЛС МР-1 за власні обігові кошти. І це при тому, що із Міністерством оборони України було підписане «спільне рішення» стосовно її розробки та виготовлення. Щоправда, з метою зниження вартості довелося дещо спростити побудову самої РЛС, яка отримала шифр МР-18. Попри суттєве здешевлення, спрощений варіант зберіг більшість високих технічних характеристик РЛС МР-1.

МР-18 являє собою повністю твердотільну РЛС з цифровою фазованою антенною решіткою, цифровим формуванням променів на прийом та передачу, цифровою фільтрацією сигналу та цифровою обробкою інформації. Крім широкого застосування цифрової техніки, в ній використані і найсучасніші досягнення аналогової елементної бази. Зокрема, для РЛС МР-18 були розроблені приймачі з динамічним діапазоном 100дБ.

РЛС МР-18 має підвищену перешкодозахищеність від активних, пасивних, синхронних та несинхронних імпульсних перешкод, виконує завдання з виявлення та супроводження цілей в автоматичному режимі.

РЛС МР-18 МАЄ ПІДВИЩЕНУ ПЕРЕШКОДОЗАХИЩЕНІСТЬ ВІД АКТИВНИХ, ПАСИВНИХ, СИНХРОННИХ ТА НЕСИНХРОННИХ ІМПУЛЬСНИХ ПЕРЕШКОД, ВИКОНУЄ ЗАВДАННЯ З ВИЯВЛЕННЯ ТА СУПРОВОДЖЕННЯ ЦІЛЕЙ В АВТОМАТИЧНОМУ РЕЖИМІ

Дуже важливою характеристикою РЛС МР-18 є її висока мобільність. Особлива важливість цієї характеристики підтверджена тепер уже українським бойовим досвідом, набутим під час АТО. РЛС МР-18 здатна розгортатися із похідного стану і починати виконувати бойове завдання за 5 хвилин, а на випадок екстреної необхідності — згорнутися та залишити позицію за 3 хвилини. Такі високі показники забезпечуються конструкціями антенної системи та системи згортання-розгортання антени.

Високий рівень закладених у РЛС МР-18 конструкторських рішень повністю підтверджений під час випробувань макета РЛС, на якому відпрацьовувалися алгоритми виявлення сигналів та вимірювання їхніх координат. За допомогою макета здійснюється оцінювання дальності виявлення цілей і точнісних характеристик РЛС. Оцінювання проводиться по реальних цілях з урахуванням впливу відбивання від земної поверхні.

На сьогодні вже виготовлено більшість апаратури дослідного зразка РЛС. Завершується виготовлення контейнера, в якому вона розміщується. Попереду найбільш відповідальний етап — комплексне регулювання РЛС, а за ним — проведення заводських та державних випробувань.

Сергій ВОРОНКОВ

«ПЕЛІКАН» БАЧИТЬ ЦІЛЬ ЗА 400 КМ

Розробка радіолокаційної станції РЛС 79К6 «Пелікан» розпочиналася ще за часів СРСР. Її виробник — Казенне підприємство «Науково-виробничий комплекс «Іскра». У 1992 році підприємство уклало з Міноборони України договір про виготовлення «Пелікана». Проте через недостатнє фінансування дослідно-конструкторська документація була розроблена лише 2000 року, а дослідний зразок з'явився 2006-го. Того ж року проведено його державні випробування, а вже 2007-го цю РЛС прийняли на озброєння.

«Пелікан» — радіолокаційна станція кругового огляду з координатним і трасовим виходами, яка працює автономно або у складі регіональних і національних автоматизованих систем управління (АСУ). Уся апаратура цієї РЛС розміщується в одній транспортній одиниці. «Пелікан» використовується в якості інформаційної ланки в підрозділах Збройних Сил для контролю та управління повітряним рухом. Станція виявляє і супроводжує повітряні об'єкти, визначає їх швидкість без перешкод і за наявності активних і пасивних перешкод, а також при їх комбінованому впливі; визначає державну належність повітряних об'єктів, отримує від своїх літаків індивідуальну та польотну інформацію, виконує інші завдання.

Радіолокаційна станція РЛС 79К6

РЛС також можна використовувати для взаємодії з командними пунктами регіональних та національних АСУ, і що особливо важливо — у складі зенітно-ракетних військ для видачі цілевказівок зенітно-ракетним комплексам. Поява в українській армії РЛС 79К6 дозволила автономно застосовувати зенітні ракетні дивізіони С-300ПТ (ПС). Окрім того, можливе застосування цієї РЛС у бригадній структурі (6 дивізіонів).

За основними тактико-технічними характеристиками РЛС 79К6 не поступається зарубіжним аналогам, а її вартість як мінімум у два рази менша, порівняно з відомими зразками, наприклад, РЛС AN/ TPS-117 виробництва компанії Northrop Grumman.

Основні ТТХ РЛС 79К6 «ПЕЛІКАН»

Максимальна дальність виявлення цілі становить 400 км.

Дальність виявлення цілі на висоті польоту 100 м — 40 км, на висоті 1000 м — 110 км, на висоті 10–30 км — 300–350 км.

Сергій ВОРОНКОВ

М1400 — НАЙТОЧНІША АРМІЙСЬКА ГВИНТІВКА

З цієї зброї навіть стрільці-початківці вражатимуть цілі з дистанції понад кілометр ефективніше, ніж професійні снайпери зі зброєю, оснащеною класичними оптичними прицілами

Надточна стрілецька зброя М1400

Компанія TrackingPoint презентувала надточну стрілецьку зброю, оснащену комп'ютеризованим прицілом. За допомогою гвинтівки М1400 навіть стрільці-початківці зможуть вражати цілі на дистанції понад кілометр і робитимуть це ефективніше, ніж професійні снайпери зі зброєю, оснащеною класичними оптичними прицілами.

Нова модель 338 Lapua Magnum являє собою снайперську гвинтівку калібру 8,6x70-мм (набій центрального бою з гільзою пляшкової форми, розроблений для ефективної стрільби на велику відстань) з магазинною подачею набоїв і поздовжньо-ковзним затвором. Згідно з технічним описом, за допомогою М1400 стрілець може вражати цілі, що рухаються зі швидкістю до 32 км/год, на відстані 1280 м. При цьому ймовірність ураження цілі з першого пострілу становить 91%, що є майже недосяжною результативністю для іншої стрілецької зброї з оптичними прицілами.

Комп'ютеризований приціл TrackingPoint, встановлений на М1400, оснащений змінним «зумом» з діапазоном наближення від 3- до 21-кратного. Крім того, на ньому є датчики, що враховують тремтіння рук стрільця, напрямок і швидкість вітру, вологість повітря, а також далекомір та електропривід спускового гачка. Загальна довжина гвинтівки М1400 становить 114 см, довжина ствола — 56 см.

Приціл здатний прорахувати всі балістичні поправки за 1 секунду, а час від моменту захоплення цілі до її ураження становить 2,5 секунди. Ця модель сумісна з бездротовими окулярами ShotView, які передають зображення з комп'ютеризованого прицілу для ураження цілей з укриття.

М1400 є високоточною зброєю в лінії армійських гвинтівок від TrackingPoint, розробленій для збройних сил США та інших американських силових структур. До цієї серії також належать гвинтівки М600 («розумна» М4) і М800 («розумна» заміна снайперської гвинтівки М110). Моделі М600, М800 і М1400 також продаються на цивільному ринку озброєнь.

ЧАС ВІД МОМЕНТУ ЗАХОПЛЕННЯ ЦІЛІ ДО ЇЇ УРАЖЕННЯ СТАНОВИТЬ 2,5 СЕКУНДИ

— М1400 у поєднанні з М600 та М800 забезпечать армії і корпусу морської піхоти повну перевагу на полі бою. Екстремальні відстані більше не є прерогативою кваліфікованих снайперів. При мінімальному рівні навчання будь-який солдат може з високою ймовірністю вражати цілі на відстані, часто недоступній кваліфікованим снайперам із класичними гвинтівками, — зазначає генеральний директор TrackingPoint Джон Макхейл.

Заявлена виробником вартість М1400 становить $16995. За ці гроші покупець отримає снайперську гвинтівку з двома комплектами сошників, три змінні акумулятори підвищеної потужності (кожен із них забезпечує 3,5 години безперервної роботи), один п'ятизарядний магазин і зарядний пристрій для акумуляторів. Планується, що поставки гвинтівки розпочнуться 1 вересня 2016 року.

DOGO — ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ РОБОТ АНТИТЕРОРУ

Приватна ізраїльська компанія General Robotics створила наземного гусеничного робота, який може стати хорошим помічником для силових структур. Робот Dogo оснащується летальними і нелетальними засобами ураження і може бути ретранслятором під час переговорів із терористами.

Компанія General Robotics існує з 2009 року і налічує лише 15 працівників. Вона була створена заступником директора науково-випробного відділення Міноборони Ізраїлю полковником у відставці Уді Галемом та його сином Шахаром. Вони стверджують, що все програмне забезпечення, необхідне для функціонування робота, вже в нього закладене. Свого першого робота, названого на честь аргентинської породи собак «дог», розробники характеризують як ідеального помічника для спецпризначенців і антитерористичних підрозділів, а також як першого бойового робота, якого можна використовувати для тактичних завдань.

Машина масою близько 12 кг оснащена вісьмома камерами — шістьма для панорамного огляду і двома для цілевказівника (прицілу). Робот може переміщатися пересіченою місцевістю, по калюжах і навіть підніматися сходами. Максимальна швидкість Dogo становить 6 км/год, час автономної роботи — до 4 годин.

Dogo може оснащуватися перцевим балончиком, світлошумовими гранатами або іншими нелетальними видами озброєння. Втім головною його особливістю є десятизарядний 9-міліметровий пістолет Glock 26, що дозволяє оператору вражати противника дистанційно. Крім того, Dogo оснащений динаміком і мікрофоном, які дають оператору можливість віддалено спілкуватися з противником або заручниками.

Для управління роботом використовується пульт з ударостійкого планшетного комп'ютера і спеціальних маніпуляторів. Для виявлення цілі в Dogo встановлено спеціальне програмне забезпечення, яке автоматично розпізнає об'єкти, дозволяючи оператору наводити на противника зброю і вражати його натисканням на екран планшета.

Робот Dogo

«ДОВГОЖИТЕЛЬ» КУЛЕМЕТ BROWNING З ТИТАНУ БУДЕ НА 10 КІЛОГРАМІВ ЛЕГШИМ ЗА ПОПЕРЕДНЮ ВЕРСІЮ

Полегшена версія кулемета М2 Browning з титанового сплаву

Американський великокаліберний кулемет системи Browning отримає друге життя. Служба забезпечення американської армії запустила програму зі створення полегшеної версії кулемета М2 Browning з титанового сплаву. За попередніми розрахунками, новий М2 Browning буде легшим за свій аналог зі сталі. Розробники мають намір знизити його вагу з 39 кг до 29 кг.

Титанові деталі виробляє компанія Picatinny Arsenal (штат Нью-Джерсі), а складання зброї проводитиметься на потужностях заводу Anniston Army Depot (штат Алабама). В армії США незабаром очікують першу тестову партію з тридцяти титанових М2 Browning, а якщо їхні характеристики задовольнять приймальну комісію, то вже до кінця року буде налагоджене серійне виробництво нової зброї.

На сьогодні на озброєнні американської армії є близько 24000 кулеметів М2 Browning і близько 25000 одиниць його модернізованої версії М2А1. Окрім піхотної версії, кулемет застосовується як штатне озброєння військових автомобілів, бронетехніки, катерів, кораблів та суден, а також деяких моделей вертольотів і літаків.

Кулемет М2 Browning є одним із «довгожителів» у царині військового озброєння. Модель була розроблена 1932 року на базі Browning М1921 і з 1933-го перебуває на озброєнні американської армії. М2 Browning калібру 50 BMG (12,7x99-мм) має прицільну дальність 1830 м і призначений для ураження живої сили і легкоброньованої техніки. За час його виробництва було виготовлено понад 3 млн одиниць.

Підготував Микола ФЕДОРКІВ

УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКІ ВЗАЄМИНИ

НЕ ПОВИННІ ВИХОДИТИ ЗА МЕЖІ ДВОСТОРОННІХ ВІДНОСИН

Після ухвалення польським Сеймом рішення про визнання Волинської трагедії 1943 року геноцидом польських громадян фахівці відразу спрогнозували подальші політичні спекуляції на цю тему

Експертне коло відзначило, що польські джерела доступно не розтлумачили, чому саме Волинська трагедія вирвана з контексту українсько-польських відносин тощо.

Незалежний аналітичний центр геополітичних досліджень «Борисфен Інтел» надав можливість аналітикам висловити свої погляди на конкретну політичну, економічну, безпекову, інформаційну ситуацію в Україні та у світі в цілому на основі особистих геополітичних досліджень та аналізу.

Зокрема більшість експертів й досі намагаються з'ясувати, чому польський парламент ухвалив згадане рішення саме зараз, в той час, коли Україна піддається агресії з боку держави, яку аж ніяк не можна назвати дружньою і до Польщі.

Відтак, враховуючи пережите причетними до тих трагічних подій, експерти зауважують про таке. Зокрема, всі громадяни України ще раз висловлюють щире співчуття полякам у зв'язку з тими трагедіями, які вони пережили в минулому столітті, також і на Волині в 1943-му. Найбільш виразно таку позицію висловили на початку 2000-х років президенти України і Польщі, дотримуючись позиції «прощаємо і просимо прощення».

До того ж 1943 року територія Волині не входила до Української держави, тож не належала українцям, адже була окупована нацистською Німеччиною. Тобто це означає, що за всі події на окупованій території, також і на Волині, повинні відповідати не українці, а держава-окупант.

Окрім цього, фахівці переконані, що події на Волині 1943 року слід розглядати не як вирвані з контексту, а аналізувати як складову низки явищ, що відбувалися на теренах Західної України у ХХ столітті. Тоді, зокрема, бійці Української повстанської армії та їхні прихильники і бійці польської Армії Крайової з однодумцями були переконані, що захищають права своїх співвітчизників. А рішення про те, що їм робити, ухвалювалися, як правило, без їхнього відома і часто під тиском штучно створених політичних обставин, а інколи — внаслідок впливу третіх сторін з метою провокації. Нині ще не всі події того часу об'єктивно вивчені. Не з'ясовані всі причини окремих вчинків, помилок минулого тощо. Але для встановлення всієї картини розвитку політичної ситуації всі ці події в комплексі варто об'єктивно дослідити, принаймні, аби не повторювати помилок. І займатися цим мають науковці, а не політики, які закономірно становлять більшість у парламентах усіх націй. Зрештою сторінки минулого, навіть помилки з обох боків, треба забути заради європейського майбутнього наших народів.

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Богдан Соколовський, експерт Незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен Інтел»:

«Єдине, що об'єднує українських і польських аналітиків (а значить, до цього варто дослухатися) — це те, що не варто широкому загалу «порпатися в історії», порівнювати кількість жертв тощо. Треба переступити через емоції і примиритися. А факти залишити для аналізу науковцям. У цьому контексті наймудріше висловився Папа Римський Павло ІІ: «Вибачте і вибачаємо». Це потім повторили кілька президентів України і Польщі. І це впливало на суспільства обох держав, оскільки в нашій ментальності закладена повага до лідерів націй.

РІШЕННЯ СЕЙМУ ПРО ГЕНОЦИД — ПОЛІТИЧНА, А НЕ ІСТОРИЧНА ОЦІНКА

Посол України в Польщі Андрій Дещиця, коментуючи ухвалену польським Сеймом резолюцію щодо визнання Волинської трагедії геноцидом, зазначив, що польські депутати обрали політичну оцінку трагічних подій 1943–1945 років. Про це він написав на своїй сторінці у соцмережі.

«Надзвичайно прикро, що частина польських політиків, приймаючи постанову про вшанування жертв Волині, так і не врахувала неодноразових звернень та пропозицій української сторони щодо спільної оцінки нашої спільної трагічної історії», — зазначив Дещиця.

На думку посла, при ухваленні резолюції польськими депутатами «перевагу було надано односторонній політичній оцінці подій, а не фаховим міжнародним чи хоча б українсько-польським експертним дослідженням та відповідним правовим висновкам того, що сталося».

ПОДІЇ НА ВОЛИНІ 1943 РОКУ СЛІД РОЗГЛЯДАТИ НЕ ЯК ВИРВАНІ З КОНТЕКСТУ, А АНАЛІЗУВАТИ ЯК СКЛАДОВУ НИЗКИ ЯВИЩ, ЩО ВІДБУВАЛИСЯ НА ТЕРЕНАХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ У ХХ СТОЛІТТІ

Українці та поляки показали не тільки сусідам, але й усьому світу унікальний приклад мирного співжиття представників українського і польського народів — століттями дружно співіснували, розвивали власну культуру, релігію, інші національні цінності тощо без гегемонії однієї нації, реально поважаючи сусідські. Так було і на Любачівщині, і на Ярославщині, і на Перемишельщині, і на Люблінщині (усе — нині Польща. — Авт.), і на Волині тощо. Словом, на всій Західній Україні до 1937 року включно. А з 1938-го розпочалася ворожнеча між обома націями. Про це відомо з «перших уст» — від свідків тих подій, зокрема, українських і польських переселенців, яким довелося залишити свої домівки і вирушити в невідомість. І змусили їх це зробити не українці й не поляки, а третя сторона.

Також експерти спільні в думці, що згадане рішення Верхньої палати Польського парламенту й очікувана ухвала Сейму Польщі щодо подій на Волині 1943 року не можуть сприяти українсько-польським взаєминам. При цьому вони вигідні тим третім силам, які зацікавлені в напруженості як всередині української та польської націй, так і між ними. Тож фахівці переконані, що українсько-польські взаємини на сьогодні не повинні виходити за межі двосторонніх відносин.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

УКРАЇНА ПОЧАЛА СТВОРЮВАТИ «КІБЕРЩИТ»

Хороших IT-фахівців можна і треба залучати до захисту національних інтересів

Якщо на видимому фронті російсько-українського протистояння є періоди загострення й відносної тиші, то в кіберпросторі та інформаційній царині війна не припиняється ні на хвилину. Ця борня особлива, бо є значно підступнішою, адже її мета — заволодіти думками мільйонів людей, зруйнувати економіку, посіяти паніку й зневіру

Одразу зауважимо, що важливий внесок у створення надійного «кіберщита», як і загалом у боєздатність українського оборонного сектору, зробили волонтери. Найвідомішим воєнним IT-волонтером став київський програміст Євген Докунін. Понад два роки тому він почав набирати добровольців у кібербатальйон. Його основною метою стала протидія інформаційному наступу Росії на Україну й наслідкам тривалого зомбування українців, особливо тих, хто мешкав на південному сході держави. Також ця група почала вивуджувати дані про тих, хто фінансує терористичні структури і сприяє російській агресії, руйнувати канали інформаційного впливу та розвідки ворога. Результатом такої роботи стали сотні заблокованих рахунків сепаратистів, бази даних на бойовиків та їхніх керівників, закриття майже двохсот «ватних» сайтів й викриття проросійського підпілля. Найпомітнішим успіхом цього року є встановлення в лютому контролю над серверною інфраструктурою «ДНР» із понад 400 гігабайтами даних.

Тому Євген Докунін вітає ухвалення державної стратегії кібербезпеки й обов'язково долучиться із командою до її реалізації, адже вона передбачає спільну діяльність громадських структур та спеціально створених у різних відомствах осередків кібербезпеки. Така волонтерська підтримка зусиль силових органів та РНБО розгорнути багатокомпонентні кібервійська є цілком логічною, оскільки необхідну кількість висококласних фахівців відповідні відомства ще не встигли підготувати. А щоб залучити IT-спеціаліста пристойного рівня до такої роботи, йому потрібно платити щонайменше 2–3 тис. доларів на місяць, що є вкрай витратним для вітчизняного бюджету.

ЩО ТАКЕ КІБЕРВІЙНА?

Кібервійна спрямована передусім на дестабілізацію комп'ютерних систем і доступ до Інтернету держустанов, фінансових та ділових центрів, створення безладу й хаосу в країнах, де всесвітня «павутина» є важливою частиною повсякдення. Міждержавні стосунки і політичне протистояння часто набувають продовження саме у вигляді кібервійни.

Начальник кафедри бойового застосування та математичного програмного забезпечення АСУ ВІТІ полковник Ігор Субач

Приміром, МВС уже зіткнулося із проблемою пошуку кадрів у кіберполіцію. Її очільник Сергій Демедюк зізнається, що з необхідних 400 фахівців, зокрема спецагентів, за півроку вдалося набрати лише 170. Основна завада — занизька фінансова мотивація для тих, хто справді відповідає вимогам до таких службовців. І навіть зарплата у 30 тис. гривень, а це максимум можливого, не стала для них привабливою. Тому великі сподівання покладаються на вишкіл власних кадрів. Таких, приміром, яких уже почало готувати Міноборони України у відомчих вишах.

— Військові теоретики ще понад 10 років тому висловилися, що в майбутніх війнах перемагатимуть ті країни, які матимуть кращих програмістів. Тепер цей сценарій — елемент сучасності, — зауважує начальник кафедри бойового застосування та математичного програмного забезпечення АСУ ВІТІ полковник Ігор Субач. — Потужні країни на кшталт США й Китаю і навіть Росія мають повноформатні кібервійська, які охоплюють тисячі IT-бійців. Особливо цікавою є американська практика. У цій країні згаданий різновид військ, окрім основного складу, розкиданого по базах у всьому світі, має ще й потужну когорту резервістів. Це майже 20 тис. осіб, які періодично проходять допідготовку, вивчають нові можливі бойові завдання. Тобто Сполучені Штати нині мають ще неперевершені воєнні можливості з контролю та впливу на глобальний трафік. Звісно, таку перевагу забезпечують просто захмарні обсяги фінансування.

ОФІЦІЙНО

16 березня 2016-го Президент України підписав указ, яким увів у дію рішення РНБО «Про Стратегію кібербезпеки України». У концепції зазначається: «Економічна, науково-технічна, інформаційна сфера, сфера державного управління, оборонно-промисловий і транспортний комплекси, інфраструктура електронних комунікацій, сектор безпеки і оборони України стають все більш уразливими для розвідувально-підривної діяльності іноземних спецслужб у кіберпросторі. Цьому сприяє широка, подекуди домінуюча, присутність в інформаційній інфраструктурі України організацій, груп, осіб, які прямо чи опосередковано пов'язані з Російською Федерацією».

У ВІТІ фахівців кіберспротиву готують на вивченні конкретних прикладів віртуальної війни. Приміром, цікавим є кібернетичне протистояння Естонії чи Грузії атакам російських хакерів. Об'єктами нападу стали критичні елементи інфраструктури цих держав. Звісно, останні відреагували на загрози. Так, Естонія за суттєвої допомоги США створила перший у пострадянських державах центр кібербезпеки. До речі, Україну тоді до таких передових технологій протидії і близько не підпускали. Проте зараз ситуація суттєво змінилася.

— Віртуальні технології дозволяють досягнути переваги навіть на тактичному рівні. Передусім це блокування мереж передачі команд управління військами, інформації, керівних документів. Американці (а вони володіють надсучасною кібернетичною зброєю, засобами радіоелектронного пригнічення) ефективно використовують усі засоби для руйнування системи управління противника. Щось схоже відбувається і в районі АТО, де активно використовуються відповідні російські системи, зокрема щодо наших БПЛА. Хоча і в нас є певні розробки, які дозволяють утримувати резервні канали управління, — пояснює Ігор Юрійович. — Тому IT-фахівці тепер працюють над тим, як отримати інформаційну перевагу. Це не просто протиборство технологій, мізків та державних ресурсів. Адже наслідком кібератаки також є занапащені людські життя. Багато життів...

ВІРТУАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДОЗВОЛЯЮТЬ ДОСЯГНУТИ ПЕРЕВАГИ НАВІТЬ НА ТАКТИЧНОМУ РІВНІ. ПЕРЕДУСІМ ЦЕ БЛОКУВАННЯ МЕРЕЖ ПЕРЕДАЧІ КОМАНД УПРАВЛІННЯ ВІЙСЬКАМИ, ІНФОРМАЦІЇ, КЕРІВНИХ ДОКУМЕНТІВ

Полковник Субач обстоює ідею розробки вітчизняного програмного забезпечення. Тоді вдалося б значно підвищити рівень безпеки і супротиву кіберзагрозам. Очевидно, що це державні програми й значні кошти. Співрозмовник нещодавно спілкувався із фахівцями, які розробляють український антивірус, про котрий мало хто знає. Вони зізнаються, що їм важко працювати в Україні. На жаль, їхні доробки затребувані краще десь на Далекому Сході, ніж удома. Та ж історія з національними операційними системами — спроби їхнього створення виявилися малоуспішними.

Збройні Сили України мають відношення до кібернетичної боротьби (здебільшого на технічному рівні) в царині оборони й завдання превентивних ударів по противнику. Звісно, ми віддаємо належне громадським кібервійськам, котрі потрібно залучати на кшталт американських резервістів. Але лише волонтерами всі «дірки» в кіберпросторі не закриєш. Тому наше військо віднедавна має власний Центр кібербезпеки, про діяльність якого є сенс розповісти в окремому матеріалі «НА».

Геннадій КАРПЮК

«Є ЩЕ ПОРОХ У ПОРОХІВНИЦЯХ ВЕТЕРАНІВ-«АФГАНЦІВ», І ЦІЛКОМ СУХИЙ»

Керівник Української спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів), Герой України Сергій Червонописький

Нещодавно Українська спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) без особливого пафосу відзначила 27 років від дня створення. Дата не «кругла», хоча і визначна. Адже всі ці роки ветерани-«афганці» не сиділи склавши руки, а діяли, залишалися на передовій розв'язання соціальних проблем, захисту інтересів бойових побратимів і допомоги рідним тих, хто не повернувся додому. Про роботу цієї всеукраїнської громадської організації розповів її незмінний керівник генерал-лейтенант запасу, Герой України Сергій Червонописький

— Сергію Васильовичу, погодьтеся, що війна — це екстремальна подія в житті будь-якої людини чи країни. Вона змушує нас ставити собі безліч запитань (про справедливість, про мир, про сенс життя) і шукати на них відповіді…

— Саме так. Нас, офіцерів, професійних військових, добре готували до війни. І ми багато чого навчилися. Але є речі, яких неможливо навчити, до яких неможливо звикнути: втрати бойових побратимів, друзів, страждання їхніх рідних, жахи бою, наслідки війни для цивільного населення… Не дивно, що найбільш активними борцями за мир є ветерани війни.

— А які проблеми тривожили вас тоді, коли ви були молодцюватим лейтенантом-десантником, що потрапив на війну в Афганістані, та тепер, коли ви у генеральському чині очолюєте Українську спілку ветеранів Афганістану? Війна насправді не десь далеко, а тут, в Україні. Які відповіді знаходили тоді й зараз?

— В Афганістані все для всіх було зрозуміло: треба знищити бандитів, самому залишитися живим і неушкодженим та зберегти підлеглих. Бо командир взводу, командир роти завжди разом зі своїми солдатами йде на вогонь ворога і керує боєм не в штабі по мапах. Згодом, в незалежній Україні, ми вважали, що та війна була останньою в нашому житті. Пишалися, що живемо в державі, керівники якої в бурхливому морі геополітики знаходили мирні, безпечні шляхи розвитку. Але зараз наша країна в небезпеці, ми знову втрачаємо друзів…

Свого часу ветеранська спільнота ветеранів війни в Афганістані довірила мені командувати армією ветеранів війни — Українською спілкою ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів). Кількість її членів можна прирівняти до штатної чисельності 40-ї загальновійськової армії, яка воювала в Афганістані. Її ще називали обмеженим контингентом. У кожній області в нас — від полку до дивізії ветеранів, у районах — від взводу до роти. Але це бійці гуманітарного, соціального фронту. За 27 років спілкою чимало зроблено. У кого є очі, той бачить: є ще порох у порохівницях ветеранів-«афганців», і він цілком сухий. Бойовий досвід нікуди не подівся, він — з нами.

— Кажуть, що на війні — як на війні… Хто потрапляє на фронт (або в інші бойові умови), той має вбивати ворога. Це не надто просто, навіть якщо така поведінка необхідна, щоб урятувати власне життя. Чи можна в таких умовах стати кращим?

— Жодна війна ніколи не може бути доброю або чистою. Людина на війні вбиває, заподіює смерть і трагічні наслідки. Але на війні виявляються і посилюються як найкращі, так і найгірші якості людини. Там безпомилково видно, «ху із ху». Хороші люди проходять очищення в турботі про тих, хто поруч із ними, готовністю ризикувати життям при порятунку побратимів. І зараз, у важкі для України часи, ради УСВА також зазнають такого очищення …

— Пане Сергію, давайте тепер перейдемо до більш конкретних речей, зокрема, до російської агресії, яка третій рік триває на частині території нашої країни. Якою є участь у цих подіях Української спілки ветеранів Афганістану?

— Класика жанру — у війні перемагає сильніший. Ідеться про чітку мотивацію, мобілізацію… На передньому плані — ресурс, стратегія, тактика, бойовий дух… І члени УСВА у міру своїх сил, можливостей і цивільно-військових відносин намагаються підвищити ефективність усіх цих складових війни.

— Що конкретно ви маєте на увазі?

— Протягом останніх років з ініціативи правління УСВА були опрацьовані та направлені керівництву держави пропозиції щодо посилення участі УСВА у військово-патріотичному вихованні молоді, у підготовці її до захисту Вітчизни. Також вони стосувалися формування об'єднаних центрів навчання, організації бойової підготовки підрозділів резервів усіх силових структур.

— За участю ветеранів війни в Афганістані?

— Так. І не просто як спостерігачі-консультанти, а як безпосередні учасники підготовчих процесів. У ролі викладачів, інструкторів навчальних центрів, радників у військових і правоохоронних частинах та підрозділах. Зокрема, створення з членів УСВА Громадської комісії з перевірки якості підготовки та забезпечення підрозділів резерву до участі у бойових діях перед направленням у зону АТО.

Також формування спецпідрозділів (команд), у складі яких переважну більшість становили б саме учасники бойових дій в Афганістані — члени УСВА.

— А щодо ветеранів-«афганців» на місцях?

— Про це ми теж подбали. З членів УСВА в обласних і районних центрах мали б формуватися регіональні команди, підрозділи та інформаційні центри для оперативного посилення забезпечення громадського порядку й охорони важливих державних та комунальних об'єктів.

ДЕСЯТКИ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ В АФГАНІСТАНІ З КОЖНОЇ ОБЛАСТІ ДОБРОВІЛЬНО ВСТУПИЛИ ДО ЛАВ ЗС УКРАЇНИ, БЕЗПОСЕРЕДНЬО У БОЙОВИХ УМОВАХ ПЕРЕДАВАЛИ СВІЙ ДОСВІД БОРОТЬБИ З ПРОТИВНИКОМ

— Це досить цікаво. Адже військовий досвід не зникає. А як ще пропонувалося використовувати членів УСВА?

— Наприклад, залучати представників УСВА до робочої групи АТЦ з питань визволення і обміну військовополоненими та розшуку осіб, які зникли безвісти у ході АТО.

— А як щодо більш масштабних проектів за вашою участю?

— Ми маємо серйозні напрацювання у створенні цільових благодійних матеріальних фондів громадських організацій, координації їхніх дій для термінової чи перманентної підтримки захисників Вітчизни. Хочу сказати, що УСВА брала участь у розробці «Державної стратегії розвитку національно-патріотичного виховання дітей та молоді на 2016–2020 роки» та підготувала низку пропозицій до неї, які були враховані.

— Які з них найцікавіші?

— Скажімо, ветерани війни в Афганістані з деяких регіональних осередків УСВА наполегливо пропонували здійснити мобілізаційні заходи щодо ветеранів афганської війни на базі військових частин. З огляду на те, що вікова категорія усіх ветеранів тієї війни вже не та, яка підлягає мобілізації у важкий період для країни, то на підтримку патріотичних ініціатив членів і прихильників нашої організації були проведені штабні мобілізаційні навчання в усіх організаціях УСВА. Звісно, з метою перевірки реальних можливостей з мобілізації районних, міських і обласних організацій. Для створення місцевих груп сприяння забезпеченню безпеки цивільних громадян, гуманітарної підтримки військовослужбовців і підготовки ветеранів до можливих воєнних чи партизанських дій.

— Що реально показали ці штабні мобілізаційні навчання?

— Їхні результати виявилися доволі цікавими. При проведенні навчань голови обласних організацій УСВА усвідомили, які конкретні завдання спроможні виконувати групи забезпечення безпеки і гуманітарної підтримки, сформовані з ветеранів УСВА. Скільки добровольців готові вступити до складу таких груп у районі, в місті, в області. Вдалося реально оцінити всіх за віком, станом здоров'я, військово-обліковою спеціальністю та іншими факторами, щоб відтак залучити до виконання завдань. Значущим було й те, що ми зважали на такі житейські обставини, як робота, родинно-сімейний фактор, тобто наскільки ці люди спроможні у складі груп вибувати у короткотермінові та тривалі відрядження в інші регіони. Визначали, які джерела коштів можливо задіяти для матеріального забезпечення створюваних груп.

— Це, так би мовити, проекти. А яку участь ветерани-«афганці» брали в реальних мобілізаційних заходах?

— Доволі активну. Десятки ветеранів війни в Афганістані з кожної області добровільно вступили до лав Збройних Сил України, безпосередньо у бойових умовах передавали свій досвід боротьби з противником. А найголовніше — досвід збереження життя підлеглих і товаришів по зброї.

— Бойове побратимство?

— Так. На жаль, не обійшлося без втрат у наших лавах і під час Революції гідності, і в ході АТО. Тому УСВА взяла на себе ініціативу щодо збору коштів для підтримки військовослужбовців, долучилися ми й до всіх видів волонтерської діяльності.

— Можете навести конкретні приклади волонтерської діяльності членів осередків УСВА?

— Їх чимало. Дніпровське обласне об'єднання ветеранів Афганістану (голова Віктор Волошин): 2015 року вступили до батальйонів ТО і проходили службу в Збройних Силах 20 членів цієї організації. Надана допомога спорядженням, харчами, ліками військовим частинам ЗСУ на загальну суму понад 4 млн грн.

Вінницька обласна спілка ветеранів війни в Афганістані (воїнів-інтернаціоналістів) (голова Петро Кирилишин): надана допомога спорядженням, харчами, ліками на загальну суму понад 1 млн грн. Члени організації постійно спілкуються з військовослужбовцями, які проходять лікування після поранень, проводять з ними реабілітаційні заходи, допомагають сім'ям загиблих воїнів.

Київська міська спілка ветеранів Афганістану (голова Микола Гончаренко) взяла шефство і регулярно підтримує зв'язки, надає реальну допомогу воїнам військової частини А-0624, батальйону самооборони № 11 «Київ». Члени організації постійно відвідують поранених бійців у НВМКЦ «ГВКГ» МО України та у військовому госпіталі міста Ірпінь. Рішенням правління спілки 50 військовослужбовців нагороджені відзнакою УСВА «Честь і слава». І така патріотична благодійна діяльність здійснюється в усіх осередках УСВА — від первинних, районних і міських до обласних.

Записав Михайло КАМІНСЬКИЙ

ПЕНСІОНЕР ВИРІШИВ ПЕРЕРАХУВАТИ СВОЮ ПЕНСІЮ НА КОРИСТЬ СИЛ АТО

86-річний волонтер упевнений, що українці мають бути заможними, адже в нас родюча земля та працелюбні люди

Військовий пенсіонер Анатолій Сервуля, який проживає на Запоріжжі, вже багато років досить успішно займається фермерством. Його обійстя має трохи більше 20 соток, однак приносить чималий дохід. Усе, що в нього є — а це двоповерховий будиночок, причал, розкішний сад, басейн, сучасний позашляховик, — зароблене завзятою працею. Також герой нашого матеріалу активно займається волонтерською діяльністю. До речі, Анатолій Григорович нещодавно написав листа до уряду з проханням перераховувати його пенсію на користь сил АТО

…Невеличке село Нижня Хортиця, що під Запоріжжям, вражає своєю мальовничою природою. Село розташоване на березі могутнього Дніпра, що додає йому привабливості.

Біля одного з будинків мене зустрічає бадьорий дідусь — майор у відставці Анатолій Григорович Сервуля. З вигляду навіть не здогадаєшся, що йому пішов 87-й рік, адже чоловік досі зберігає поставу армійського офіцера.

— Я кадровий військовий, був артилеристом, тож якби роки дозволяли, то без вагань пішов би з нашими хлопцями на фронт, — говорить, потискаючи руку, Анатолій Григорович. — Однак намагаюся хоч чимсь допомогти нашій армії. Відправляв на передову машини з продуктами та різною літературою. І найголовніше — прагну поділитися з нашими бійцями своїми знаннями щодо сільського господарства, показати, як добре жити на такій благодатній землі.

Родом Анатолій Григорович — з мальовничої Херсонщини. Його дідусь був заможним селянином, займався виноробством, навчався цієї справи у Франції. А його батько Григорій Сервуля полюбляв механіку, власноруч збудував млин. З приходом «совєтів» усе їхнє майно було конфісковане, батька репресували та відправили на будівництво Біломорсько-Балтійського каналу. За старанну працю його достроково звільнили 1940 року. Із перших днів війни він був призваний на фронт, а перемогу зустрів у Варшаві. За цей час дослужився до старшини батальйону.

Як і більшість юнаків повоєнних років, Анатолій Григорович мріяв стати військовим. 1953 року закінчив Ленінградське артилерійське училище. Служив у багатьох гарнізонах — від Ленінградського військового округу до Далекого Сходу. У званні майора став помічником командира артилерійського полку, заочно навчався у військовому інституті іноземних мов. Проте провчився там лише три курси з шести, бо потрапив під «хрущовське» скорочення.

— Згодом переїхали з родиною жити до Запоріжжя. Тут заводи, металургія, з роботою проблем немає, — розповідає Анатолій Григорович. — Де тільки не працював, навіть на партійних посадах, — такий тоді був час. Однак у душі був щирим патріотом України. Навіть сьогодні над моєю садибою майорить жовто-блакитний прапор, а найбільше для мене свято — День незалежності України.

Майор у відставці Анатолій Сервуля

ПРАГНУ НА ВЛАСНОМУ ПРИКЛАДІ ПОКАЗАТИ БІЙЦЯМ, ЧОГО МОЖНА ДОСЯГНУТИ НА СВОЇЙ ЗЕМЛІ ПІСЛЯ ДЕМОБІЛІЗАЦІЇ

У 50 років наш герой переїхав до села Нижня Хортиця, де влаштувався працювати в місцевий колгосп. Отримавши ділянку на колишньому сміттєзвалищі, почав працювати не покладаючи рук.

— Любов до землі отримав у спадок від батька та дідуся. Читав сотні книжок, бувало, що помилявся, однак в кінцевому результаті все вдалося. Все довів до ладу за три роки, проте спати доводилося чотири години на добу, — говорить мій співрозмовник. — Спочатку вирощував виноград, квіти, розводив свиней. Завдяки цьому купив своє перше авто — «Запорожець». Потім вирішив змінити тактику — почав вирощувати ягоди, малину та полуницю, розводити індиків, фазанів, качок та навіть павичів.

— У магазин я майже не ходжу, адже в мене все своє: фрукти, овочі, м'ясо та навіть риба і раки, яких я виловлюю зі свого пірсу на Дніпрі, — не багато, а за потребою, — зазначає Анатолій Григорович. — Звичайно, що на все 23-х соток городу не вистачає, тому й на даху складу і гаража вирощую кавуни та дині. Хочу сказати, що навіть сотки землі може вистачити, щоб заробити за сезон 20 тисяч гривень.

Перебуваючи в гостях у цього чоловіка поважного віку, здивувався, як він встигає поратися в такому господарстві та ще й має час на організацію дозвілля односельців: влаштовує в селі різні свята та конкурси. За його словами, коли людям добре, то й у нього на душі радісно. Не менше вразило те, що 86-річний пенсіонер — активний користувач Інтернету! У соціальний мережах він розміщує інформацію та відеоролики сільськогосподарської тематики.

— Хочу, щоб Україна стала квітучою, а українці — заможними, адже в нас родюча земля та працелюбні люди. Ми просто не можемо жити погано, — говорить Анатолій Григорович. — Також для мене важливо зміцнити дух бійців, які сьогодні на східному фронті протистоять російській агресії. Вони — найкращі українці! Прагну на власному прикладі їм показати, чого можна досягнути на своїй землі після демобілізації та виходу на пенсію. Завжди радий їм щось підказати та допомогти.

Валентин ШЕВЧЕНКО

«БОЙОВІ ШВАЧКИ» ЗШИЛИ ДЛЯ БІЙЦІВ МАЙЖЕ 12 ТИСЯЧ КОМПЛЕКТІВ СПІДНЬОЇ БІЛИЗНИ

Колектив «Бойових швачок»

До недавнього часу Олександра Перова проходила військову службу за контрактом у Національному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ» Міністерства оборони України. Тож ця жінка бачила, як туди привозили сотні поранених бійців, як їх відвідували зовсім незнайомі люди, надаючи різнобічну допомогу. Звільнившись у запас, вона вирішила долучитися до благородної справи. Тож згодом з'явилася волонтерська група «Бойові швачки», до якої увійшли небайдужі киянки. І вже майже два роки вони шиють для учасників АТО спідню білизну.

До складу «Бойових швачок» увійшли жінки-пенсіонерки Жанна Шнуренко та Любов Скосаренко, які спеціалізуються на білизні. В одному «цеху» з ними працюють Галина Львова, Тамара Ковальова, Галина Шевчук, Лідія Анісімова, Наталя Головня. Є серед них і переселенки з Донбасу — Ганна Дзюба та Світлана Біатова. Попри проблеми зі здоров'ям, у цій добродійній справі беруть участь Тетяна Ровейча та Наталія Афоніна. А Вікторія Корецька, Любов Гузовська та Ніна Коваленко працюють у групі з дня її заснування.

— Дізнавшись про нашу діяльність, люди почали допомагати нам тканинами, — розповідає Олександра Перова. — Часом нам допомагають грошима, на які купуємо все необхідне для пошиття білизни. Завдяки соцмережам знайшлися такі ж небайдужі люди за сотні кілометрів, які теж надають нам фінансово-матеріальну допомогу. Наприклад, колектив приватної харківської фірми «Сатін» надіслав тканину, якої вистачило на пошиття кількох сотень трусів.

Нещодавно швачки почали плести маскувальні сітки і шити подушки. А ще — допомагати нашим захисникам продуктами харчування, засобами особистої гігієни тощо в межах благодійної акції «Допоможи нашому солдату».

— У наш підрозділ надійшли кілька десятків комплектів білизни і три маскувальні сітки, — розповідає старший сержант однієї з механізованих бригад Анатолій Шморчук, який перебуває на лікуванні у столичному лікувальному центрі. — Велике їм спасибі від усього особового складу нашої роти!

— Розуміємо, що наша допомога — це крапля в морі, — зазначає Олександра Перова. — Але ми раді, що, допомагаючи нашим хлопцям у протистоянні з ворогом, певною мірою теж причетні до захисту нашої країни.

На сьогоднішній день «Бойові швачки» пошили і відправили в район АТО майже 12 тисяч комплектів спідньої білизни, десятки маскувальних сіток і подушок. Згодом вони планують не лише збільшити кількість виробленої продукції для бійців, а й розширити її асортимент.

Нещодавно Українська православна церква Київського патріархату нагородила Олександру Перову медаллю «За жертовність та любов до України». Сама жінка вважає, що це є визнанням роботи усього колективу «бойових швачок».

Сергій ЗЯТЬЄВ

«25 РОКІВ РОЗБУДОВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ,

ЗАКАРБОВАНИХ У ГАЗЕТНИХ РЯДКАХ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

1996 рік: прощавай, ядерна зброє!

Знищена шахтно-пускова установка ядерної ракети в Первомайську

Мені особисто 1996 рік запам'ятався такою подією. Вночі 5 січня у складі журналістського десанту я виїхав до Первомайська. Автобус повернув з автошляху на бруківку і зупинився. Ще темно, снігова січка б'є по очах. Солдати з кишеньковими ліхтариками в руках щось шукають у лісосмузі. Метрів за двісті темніють за «колючкою» бетонні споруди шахтно-пускової установки міжконтинентальної стратегічної ракети СС-19. Світає, і ми оглядаємо ракетне поле, намети тимчасового містечка, де живуть і працюють усі, хто причетний до історичної події — ліквідації першого стартового майданчика ядерної зброї.

І ось настав довгоочікуваний час. Міністри оборони України Валерій Шмаров, США Вільям Перрі та Росії Павло Грачов сходять на трибуну, над якою майорять прапори трьох держав, виголошують промови й разом вмикають ключі на підрив. Кілька десятків кілограмів вибухівки рвуть на шматки верхнє кільце багатометрової шахти, знищують саме ту частину, де знаходився мозок керування запуском ракети.

Коли розвіюється дим і хіміки дають «добро» на огляд пускової, з острахом зазираємо туди, де нещодавно стояла на бойовому чергуванні багатотонна ракета. Поруч зі мною Ігор Сергєєв — колишній головком ракетних військ стратегічного призначення і його підлеглий — командувач 43-ї ракетної армії Володимир Михтюк. Суворі обличчя, трохи збентежений вигляд, як і в офіцерів ракетної дивізії, що дислокувалася в Первомайську, для яких це ракетне поле було роботою, сенсом життя, покликанням. Щоб розвіяти їхні невеселі думки, до цього історичного знищення першої пускової приурочили відкриття у Первомайську військового містечка з 125 котеджів для сімей ракетників, уже колишніх.

1996 РОКУ В УКРАЇНІ РОЗПОЧАЛАСЯ ЛІКВІДАЦІЯ 176 МІЖКОНТИНЕНТАЛЬНИХ БАЛІСТИЧНИХ РАКЕТ — ТРЕТЬОГО У СВІТІ ЗА ПОТУЖНІСТЮ ЯДЕРНОГО АРСЕНАЛУ

Так розпочалася ліквідація 176 міжконтинентальних балістичних ракет, третього в світі за потужністю ядерного арсеналу. Про цю історичну подію 10 січня розповіла і «Народна армія». Газета повідомила, що до липня 1998 року під Первомайськом буде ліквідовано 150 шахтно-пускових установок. А на колишніх ракетних полях посіють соняшник. До речі, мішечок з його насінням я побачив у Пентагоні в кабінеті американського полковника, який був учасником тієї події.

ПРИЙНЯТО ПЕРШИЙ ДОКУМЕНТ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ВИКЛИКІВ НАЦІОНАЛЬНІЙ ОБОРОНІ

1996 рік — це ніби перша п'ятирічка розбудови національного війська. А щоб йти далі, потрібні були правові документи щодо визначення подальших кроків та дій. Газета «Народна армія» 20 липня 1996 року надрукувала проект «Концепції національної безпеки України (основи політики)». Вже тоді були визначені як потенційні, так і наявні ризики і загрози для нашої держави. Так, серед зовнішніх було названо, зокрема, такі, що можуть надходити від держав, котрі будуть втручатися у внутрішні справи України, висуватимуть територіальні претензії, посягатимуть на її суверенітет. Серед внутрішніх загроз називалися партії, організації, особи, що можуть чинити спроби насильницької зміни конституційного устрою в державі.

На той час тривали заходи щодо розбудови та вдосконалення структур Збройних Сил України. Наша газета розповіла про введення до складу ВМС ЗС України корветів «Вінниця» та «Чернігів». 1996 року український військовий флот становили вже 23 кораблі та судна. Збільшувався внесок війська в міжнародну миротворчу діяльність. Розпочалася миротворча місія українських військовослужбовців у Анголі. Проводилася інтенсивна бойова підготовка військ. Так, 28 березня «Народна армія» під рубрикою «Із поля — у номер» надрукувала репортаж з полігона «Шостий пуск — і знову успішно». У ньому розповідалося про успіхи воїнів ракетної бригади, якою командував на той час полковник Леонід Бруда. Начальник Генерального штабу ЗС України генерал-лейтенант Олександр Затинайко вручив погони майора капітану Федору Ярошенку, а капітанські — старшому лейтенанту Володимиру Чугаєву, які успішно виконали пуски ракет «Точка».

Газета постійно друкувала матеріали про кращих військовослужбовців, їхні досягнення в навчанні, оволодінні бойовою технікою та зброєю. Однією з перших «Народна армія» 27 березня в матеріалі «Випробувачі» розповіла про доробок працівників Державного авіаційного науково-випробувального центру Збройних Сил України. На той час його льотчики проводили державні випробування літака Ан-72.

Варто зазначити, що всі заходи із розбудови Збройних Сил України проводилися в умовах значного недофінансування оборонної сфери. Так, станом на початок 1996 року Міністерство оборони України не отримало майже 10 трильйонів обіцяних карбованців. Тому військові вимушені були заощаджувати кошти, раціональніше їх використовувати. Багато для цього робила Головна контрольно-ревізійна інспекція Міністерства оборони України. Як повідомив «Народній армії» її керівник полковник Петро Козир, за три роки діяльності інспекції її фахівці повернули державі 150 мільярдів карбованців.

«Народна армія» не лише була літописцем розбудови Збройних Сил України, а й сама проводила заходи щодо реформування центрального друкованого органу. Так, 1 березня 1996 року вийшов експериментальний номер у новому форматі. В одному з таких випусків, 30 березня, повідомлялася радісна для ветеранів військової служби новина — підвищення їхніх пенсій на 85 відсотків.

1996 року відбулася доленосна для України та її захисників подія — ухвалили Конституцію України. 16 липня «Народна армія» надрукувала промову Президента України Леоніда Кучми на урочистій церемонії підписання Конституції України 12 липня та текст Основного Закону нашої держави. Новим керівником військового відомства був призначений генерал-лейтенант Олександр Кузьмук. За дорученням глави держави 16 липня в Міністерстві оборони відбулася координаційна нарада керівництва оборонного відомства і Міністерства закордонних справ. На ній було розглянуто проблеми поглиблення співпраці цих міністерств у проведенні зовнішньої політики держави, захисті її інтересів у сфері національної безпеки.

24 липня 1996 року «Народна армія» надрукувала промову Міністра оборони України генерал-лейтенанта Олександра Кузьмука перед випускниками Київського військового гуманітарного інституту. У ній він підбив підсумки розбудови Збройних Сил України: «За 5 років незалежності ми певною мірою зуміли реформувати угруповання військ і сил, що були розташовані на території України за часів колишнього СРСР. Проведена велика робота. Але головне — попереду».

Серед таких головних новин, яких так чекали військовослужбовці, була публікація «Народною армією» 8 жовтня Указу Президента України про грошове забезпечення військовослужбовців. Ним були затверджені оклади за військові звання, посадові оклади, надбавки за вислугу років. А під завісу 1996 року газета повідомила про вручення Міністром оборони України генерал-полковником Олександром Кузьмуком родинам військовослужбовців Київського гарнізону 39 ордерів.

Володимир ЧІКАЛІН

Наступна наша розповідь буде присвячена реформуванню Збройних Сил України в 1997 році.

КОЗАКАМИ НЕ НАРОДЖУВАЛИСЯ — НИМИ СТАВАЛИ

Про військовий вишкіл хлопчаків — майбутніх запорожців

Постійна боротьба із зовнішніми ворогами вимагала в запорожців зосередження особливої уваги на військовій підготовці та освіті майбутніх козаків. Для цього було створено систему військового вишколу.

На Січ безперервно прибувала велика кількість не лише дорослих чоловіків, а й хлопчаків, яких або приводили батьки, щоб навчити їх військової справи, або підбирали на війні й усиновлювали, або ж то були небожі та племінники, випрошені в батьків.

Зрозуміло, що справжнім козаком міг стати лише той, хто добре засвоїв січові правила й військову науку, а тому козацька молодь наполегливо розвивала свої природні якості, вдосконалювала тіло й душу в іграх, танцях, хороводах, різних видах змагань і боротьби.

Дослідники розподіляють запорозькі школи на січові, монастирські та церковнопарафіяльні.

Січові школи — вищий освітній щабель українського козацтва. Вони передбачали курс фізичного і військового виховання для розвитку бойового духу та військової вправності.

До січових шкіл хлопчиків з 9-ти років приводили батьки. Головним учителем був ієромонах, який, окрім виконання безпосередніх обов'язків наставника, піклувався про здоров'я хлопців.

На Запоріжжі січова школа існувала при церкві Святої Покрови. Школа мала два відділи. У першому навчались юнаки, що готувалися на паламарів та дияконів, у другому — відділі молодиків — сироти, хрещеники козацької старшини тощо. Тут навчали грамоти, співу та військового ремесла.

Навчання велося «руською» (тодішня українська) мовою. Студіювали також слов'янську та латину. Серед шкільних предметів були: риторика, богослов'я, логіка, схоластика, географія, астрономія та музика. Одним із головних підручників була «Козацька читанка».

У Спасо-Покровській школі учні проходили курс військово-фізичного виховання. У степу під опікою досвідчених у боях козаків вони гартували себе, вправлялися у володінні зброєю. Козаки вчили учнів плавати, веслувати, переховуватися від ворога під водою, добре маскуватися, а також долати на човнах дніпровські пороги. Проводилися також ритуальні змагання юнаків — ініціації або посвяти — з метою перевірити готовність юнака до військового життя, випробувати його чоловічі якості. Згідно з тогочасними поняттями бути повноцінним чоловіком означало стати воїном: уміло володіти зброєю, не боятися труднощів тощо.

До тренувальних належали різновиди змагань за певними правилами. Тренуючись, козаки билися наповненими соломою мішками, стоячи або сидячи на колоді. Щоб «поставити» удар, шаблею рубали лозу. Практикували фехтування із зав'язаними очима: необхідно було зробити певну кількість кроків і розрубати шаблею глиняне горнятко, насаджене на тичку. Особливо дбали про набуття навичок орієнтування в темряві та в сутінках.

БУТИ ПОВНОЦІННИМ ЧОЛОВІКОМ ОЗНАЧАЛО СТАТИ ВОЇНОМ: УМІЛО ВОЛОДІТИ ЗБРОЄЮ, НЕ БОЯТИСЬ ТРУДНОЩІВ ТОЩО

Запорожці дбали про матеріальне становище січової школи. Окрім пожертв, розподілу платні та провіанту, з прибутків від ведення господарства і навіть із походної здобичі військо одну частину коштів віддавало на церкву, а іншу — на школу.

Значну увагу запорожці приділяли вибору вчителів, стежили за їхньою поведінкою і працею, забезпечували всім необхідним.

Із часом у всіх полкових дислокаціях відкривалися за зразком січових полкові школи, де майбутні козаки здобували початкову освіту. Загалом на Запорожжі діяло 29 таких шкіл.

Існувала на Запорожжі й школа вокальної музики і церковного співу. Спочатку вона розташовувалася у слободі Орловщина (на лівому березі Орелі), а 1770 року її було переведено на Січ.

Особливої уваги заслуговували школи джур, які завершували навчання молодих козаків, продовжуючи традиції сімейного виховання. Джура в козаків — вірний слуга, зброєносець, молода людина, що опановує військову професію за прикладом пана-вчителя, козака. Джура доглядав коня та зброю свого вчителя, ходив із ним у походи, вчився в нього козацької майстерності, жити і перемагати в екстремальних умовах. Джури жили в куренях разом із дорослими й одночасно відвідували січову школу. Час перебування юнаків у січовій школі й біля козака не регламентувався — все залежало від здібностей до військової та духовної науки.

Лише пройшовши підготовчу школу та отримавши добру характеристику наставника, молодик приймався товариством до запорозького братства, де й починалися суворі військові будні.

Вікторія САДИКОВА

ЖІНКИ НЕ МАЛИ ДОСТУПУ НА СІЧ

Проте у козацькій родині порядкувала дружина, її слово було вирішальним

Вільний козацький дух та завзяття неабияк впливали на частину українського жіноцтва. У покозаченій Україні XVI — XVII ст. жінка була ключовою постаттю, рівноправною з чоловіком. За словами мемуариста Михалона Литвина, «жінки шляхетного стану мали право вільно бувати в товаристві чоловіків (на відміну від татарських і московських) і носити майже чоловіче вбрання...» Не було винятком і носіння військових обладунків.

Жінка-козачка мала юридичне право самостійно виступати в суді, а також розпоряджатися власним майном, обирати нареченого й розлучатися з чоловіком, очолювати монастирі. Наприклад, княжна Олена Горностаєва з Чорториї створила у 1563 р. Пересопницький монастир, а також шпиталь і школу при ньому; Ганна Вольська заснувала Почаївський монастир, Ірина Ярмолинська — Загаєцький, Раїна Вишневецька — Мгарський. Завдяки зусиллям Софії Чарторийської на Волині з'явилася друкарня.

Окрім того, жінки були надзвичайно волелюбні й мали неабиякий хист до військової справи. Варто згадати Олену Зависну, яка 1654 року висадила в повітря замок у Буші, щоб не потрапити в полон до ворогів, і загинула під його уламками; волинянка Ганна Борзобагата-Красенська з Луцької єпархії виявляла непокору польському королю — саме під її командуванням гайдуки дали відсіч нападникам-шляхтичам; Миложна Осташкова та її дочка Софія 1584 року на чолі озброєного загону вчинили напад на маєток шляхтича Г. Стрижевського на Житомирщині.

У козацьких таборах часто перебувала певна кількість жінок, які супроводжували загони козаків у походах. Це були «білоголові» — дружини козацької старшини та заможних козаків, «дівкибранки», куховарки, «ворожки-чарівниці», оточені гуртами помічниць, які залежно від потреби виконували різноманітні функції — від сестер-жалібниць до зв'язкових і шпигунок.

Українки славилися вродою і цнотливістю, саме тому деякі з них стали улюбленими дружинами турецьких султанів (Сулеймана ІІ, Османа ІІ, Ібрагіма, Мустафи ІІ) та матерями (Мехмеда IV та Османа ІІІ). Однак не всіх українських жінок-бранок, які потрапляли в полон під час турецько-татарських нападів на Україну, спіткала така ж щаслива доля, як Роксолану.

Жінки не мали доступу на Січ, де все було підпорядковане вимогам військових дій. Козаку ж дозволялося створювати сім'ю поза Січчю. У козацькій родині порядкувала дружина, її слово було вирішальним. Чоловік тримав в одній руці рало, у другій — рушницю, а жінка давала лад господарству і дітям, зберігала в часи лихоліття свою сім'ю, свій рід.

Українські жінки були глибоко віруючими християнками, які виховували своїх дітей на моральних засадах православної релігії. Широка освіченість жінок України вражала іноземців. Арабський мандрівник архідиякон Павло Алепський у середині XVII ст., двічі відвідавши покозачену Україні, записав: «По всій землі українській ми помітили прекрасну рису, що викликала наше здивування: всі вони (жінки), за винятком небагатьох, навіть більшість їх, уміють читати і знають порядок церковних служб і церковні співи».

У записаному Г. Надхіним на Катеринославщині у другій половині XIX ст. переказі присутнє відображення впливу звичайної жінки на повсякденне життя войовничої козацької спільноти, а саме: «…у запорожців був звичай інколи пробачати злочинця, якщо котрась із місцевих дівчат відважувалась вийти за нього заміж».

Українській жінці-козачці належить величезна роль у козацькому вихованні нації, грандіозному історичному процесі творення українським народом матеріальних, моральних і духовних цінностей. Українська нація зобов'язана козачкам тим, що виробився яскравий національний жіночий характер, сповнений гуманістичної теплоти, патріотизму, людської гідності та духовної сили.

Вікторія САДИКОВА

«ТРИМАЮ ТЕБЕ БІЛЯ СЕРЦЯ»

У Вінниці розпочалися зйомки повнометражного художнього фільму про учасників АТО і бойові дії на Донбасі

Знімальний майданчик розгорнувся на території однієї з військових частин обласного центру. А продовжуватимуться зйомки на військовому полігоні поблизу м. Калинівка.

За жанром це буде соціальна драма, сценарій якої написала молода херсонська авторка Лілія Лігостаєва. Втім, як говорять самі кіношники, в процесі зйомки сценарій суттєво змінюється.

В основі сюжету лежить історія українського офіцера, який з початком війни на Сході нашої держави йде добровольцем на фронт, де згодом потрапляє в полон до російських загарбників…

— На головного героя чекають складні випробування, через які пройшли безліч наших хлопців, — розповідає головний режисер фільму Валерій Шалига. — Детальніше про сюжет розповідати не хочу, адже в нас є свої, кіношні, забобони. Хочу додати, що це наш ідеологічний фронт, кінематограф у цьому плані відстав і зараз треба надолужувати. Після Революції гідності з'явився ідеальний шанс мати потужне українське кіно. Гадаю, кіноповість, яку ми створюємо, знайде свого глядача.

До речі, консультантами у фільмі задіяні реальні бійці АТО, тому автори сподіваються надати стрічці максимальної історичної правдивості.

— Ми отримуємо багато інформації від хлопців, які повернулися з АТО, від воїнів, які бачили смерть, — коментує Валерій Шалига. — Ми до них прислуховуємось, аби точніше відобразити, як розгортались події. Звичайно, є певні кінематографічні правила, але в будь-якому разі ми маємо зробити так, щоб усе було реалістично.

«Камера, мотор!»

Головну роль виконує актор київського Театру на Подолі Ігор Волков. Роль його дружини — актриса Нового драматичного театру на Печерську Лілія Нагірна. У зйомках задіяли і бійців, які зараз проходять службу у Вінниці. Місцева влада не залишилась осторонь і надала посильну допомогу.

Повнометражну стрічку покажуть на великому екрані та в телевізійному форматі.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

Одну з головних ролей виконує актриса Нового драматичного театру на Печерську Лілія Нагірна

Окрім військової підготовки учасники табору отримують духовне виховання

ДЕСАНТНИЙ ВИШКІЛ ВІД ПРОТОІЄРЕЯ

Школярі з різних областей України навчаються військової справи та духовних істин у православній військово-патріотичній парашутно-десантній школі на Вінниччині

Біля містечка Погребище, що на Вінниччині, уже шостий рік поспіль працює літній табір православної військово-патріотичної парашутно-десантної школи. Щоліта 200 юнаків і дівчат віком від 10 до 16 років регулярно виконують стрибки з парашутом на льотному полігоні, проводять стрільби з бойової зброї, навчаються рукопашного бою. Керівництво підготовкою здійснюють найкращі військові та спортивні інструктори з усієї країни. Окрім того, учасники табору отримують духовне виховання та суворо дотримуються канонів православної церкви. Всі заняття проводяться безкоштовно.

— Зважаючи на те, що кількість охочих вступити до школи збільшується, в таборі цього року вперше стартувала третя зміна, — розповідає засновник і керівник школи, колишній військовий, а нині — настоятель храму Успіння Божої Матері УПЦ протоієрей Віктор Хоменко. — До неї ми запросили дітей загиблих захисників донецького аеропорту та учасників АТО. Ці хлопчики та дівчатка для мене особливі. Наша школа співпрацює з 95-ю окремою аеромобільною бригадою, у складі якої проходять військову службу деякі наші випускники.

Школярів, які прибули до табору, посадили в літак та зробили з ними декілька кіл над аеродромом.

— Я мрію стрибнути з парашутом і тут хочу зрозуміти, чи зможу це зробити — ділиться враженнями 15-річний Олександр з Київщини, син учасника бойових дій.

Наталія ЯРМІЛКО

РЕАБІЛІТАЦІЯ НЕБОМ

Діти учасників АТО з Вінниччини отримали унікальну нагоду побачити Україну з висоти пташиного польоту

Незабутню програму для дітей загиблих воїнів організували вінницькі волонтери спільно з місцевим аероклубом. Малеча отримала змогу покататися на легкомоторному чотиримісному літаку в супроводі професійних пілотів. Захвату дітлахів не було меж…

— Ідея покатати на літаку дітей, чиї батьки заплатили найдорожчу ціну за наше мирне небо, виникла досить спонтанно, — пояснює Наталя Калмикова, волонтер організації «Рух заради життя». — Вінницький пілот, член аероклубу, надав літак і сам сів за штурвал. Витрати на пальне взяв на себе один із наших знайомих. Обдзвонили сім'ї загиблих, таких в області більше семи десятків. Цього разу здійснили п'ять вильотів. Також провели для дітей екскурсію по аеродрому, показали різні типи літаків.

Такі свята для хлопчиків і дівчаток є вкрай важливими. Навіть якщо зовні дітлахи здаються безтурботними, дорослим важко зрозуміти, що насправді коїться в маленьких душах. Присутні стали свідками ситуації, коли хлопчак, сівши в літак, одразу ж запитав, чому знову немає його татка.

— Нам важко пояснити дитині, чому все подальше життя поряд з нею не буде тата. Проте ми можемо зробити так, щоб дитинство малечі було наповнене цікавими моментами. Діти вперше у житті побачили Україну з висоти пташиного польоту. Реакція після приземлення у них була однаковою: «Хочемо ще!» Тож у майбутньому плануємо ще не один такий виліт.

Долучитись до соціальної акції — просто. Оплативши політ для себе, кожен бажаючий подарує незабутні враження ще дев'яти діткам воїнів.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

Екскурсія по аеродрому залишила у дітей незабутні враження

Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (м. Львів) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного.

На посади осіб офіцерського складу:

заступник начальника академії, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1824–1976 грн;

заступник начальника академії з озброєння — начальник технічної частини, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1824–1976 грн;

начальник кафедри водіння бойових машин та автомобілів факультету бойового застосування військ, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1560–1720 грн;

викладач кафедри водіння бойових машин та автомобілів факультету бойового застосування військ, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

старший викладач кафедри тактики факультету бойового застосування військ, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

викладач кафедри тактики бойових машин та автомобілів факультету бойового застосування військ, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

начальник науково-дослідної лабораторії (розвитку польової та навчально-матеріальної бази військових навчальних закладів Сухопутних військ) факультету бойового застосування військ, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1460–1520 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розвитку польової та навчально-матеріальної бази військових навчальних закладів Сухопутних військ) факультету бойового застосування військ, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1400–1500 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розвитку польової та навчально-матеріальної бази військових навчальних закладів Сухопутних військ) факультету бойового застосування військ, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розвитку польової та навчально-матеріальної бази військових навчальних закладів Сухопутних військ) факультету бойового застосування військ, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (розвитку польової та навчально-матеріальної бази військових навчальних закладів Сухопутних військ) факультету бойового застосування військ, ШПК — «майор», посадовий оклад 1135–1160 грн;

старший викладач кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету ракетних військ і артилерії, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (програмно-математичного супроводження автоматизації управління комплексами озброєння ракетних військ і артилерії) факультету ракетних військ і артилерії, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1400–1500 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (програмно-математичного супроводження автоматизації управління комплексами озброєння ракетних військ і артилерії) факультету ракетних військ і артилерії, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (програмно-математичного супроводження автоматизації управління комплексами озброєння ракетних військ і артилерії) факультету ракетних військ і артилерії, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (програмно-математичного супроводження автоматизації управління комплексами озброєння ракетних військ і артилерії) факультету ракетних військ і артилерії, ШПК — «майор», посадовий оклад 1135–1160 грн;

начальник кафедри управління повсякденною діяльністю військ та тилового забезпечення загальновійськового факультету, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1560–1720 грн;

викладач кафедри управління повсякденною діяльністю військ та тилового забезпечення загальновійськового факультету, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем інформаційно-психологічного протиборства) загальновійськового факультету, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем інформаційно-психологічного протиборства) загальновійськового факультету, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем інформаційно-психологічного протиборства) загальновійськового факультету, ШПК — «майор», посадовий оклад 1135–1160 грн;

викладач кафедри інженерної техніки факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

начальник науково-дослідної лабораторії (аналізу і прогнозування надзвичайних ситуацій) факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1460–1520 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (аналізу і прогнозування надзвичайних ситуацій) факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1380–1460 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (аналізу і прогнозування надзвичайних ситуацій) факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК — «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (аналізу і прогнозування надзвичайних ситуацій) факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, ШПК — «майор», посадовий оклад 1135–1160 грн;

начальник науково-дослідної лабораторії (військово-історичних досліджень) наукового центру Сухопутних військ, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1460–1520 грн;

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів на посади:

На посаду заступника начальника Національної академії — особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника), стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше 5 років, а також досвід військової служби не менше одного року на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

На посаду начальника кафедри — особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень військової освіти, науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника), стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше 5 років, а також досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

На посаду начальника науково-дослідної лабораторії — особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) і науковий (освітньо-науковий) ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі науки не менше 5 років.

На обіймання посад провідного наукового співробітника, старшого наукового співробітника, старшого викладача — науковий ступінь кандидата (доктора) наук.

Для участі в конкурсі подаються такі документи:

рапорт, який подається за підпорядкованістю; автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; службова характеристика; витяг з Резерву кандидатів для просування по службі на 2016 рік; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; копія посвідчення учасника бойових дій (за наявності); список наукових праць (винаходів).

На посади працівників Збройних Сил України:

учений секретар навчального відділу, посадовий оклад 3306 грн;

провідний науковий співробітник науково-організаційного відділу, посадовий оклад 4053 грн;

старший науковий співробітник науково-організаційного відділу, посадовий оклад 3804 грн;

науковий співробітник науково-організаційного відділу, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-організаційного відділу, посадовий оклад 3057 грн;

доцент кафедри тактики факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри тактики факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри тактики факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 3306 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри вогневої підготовки факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри вогневої підготовки факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 3306 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри водіння бойових машин та автомобілів факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри водіння бойових машин та автомобілів факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 3306 грн;

професор кафедри тактико-спеціальних дисциплін факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 4313 грн;

доцент кафедри тактико-спеціальних дисциплін факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 4053 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри тактико-спеціальних дисциплін факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 3306 грн;

доцент кафедри бронетанкової техніки факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри бронетанкової техніки факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри бронетанкової техніки факультету бойового застосування військ, посадовий оклад 3306 грн;

доцент кафедри комплексів та приладів артилерійської розвідки факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри комплексів та приладів артилерійської розвідки факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри комплексів та приладів артилерійської розвідки факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад 3306 грн;

професор кафедри ракетних військ і артилерії факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад 4313 грн;

доцент кафедри ракетних військ і артилерії факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад 4053 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри ракетних військ і артилерії факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад 3306 грн;

доцент кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад 4053 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад 3306 грн;

професор кафедри електромеханіки та електроніки факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад 4313 грн;

доцент кафедри електромеханіки та електроніки факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри електромеханіки та електроніки факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри електромеханіки та електроніки факультету ракетних військ і артилерії, посадовий оклад 3306 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри автомобілів та автомобільного господарства загальновійськового факультету, посадовий оклад 3306 грн;

професор кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ загальновійськового факультету, посадовий оклад 4313 грн;

доцент кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ загальновійськового факультету, посадовий оклад 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ загальновійськового факультету, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ загальновійськового факультету, посадовий оклад 3306 грн;

доцент кафедри музичного мистецтва загальновійськового факультету, посадовий оклад 4053 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри музичного мистецтва загальновійськового факультету, посадовий оклад 3306 грн;

професор кафедри гуманітарних наук загальновійськового факультету, посадовий оклад 4313 грн;

доцент кафедри гуманітарних наук загальновійськового факультету, посадовий оклад 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри гуманітарних наук загальновійськового факультету, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри гуманітарних наук загальновійськового факультету, посадовий оклад 3306 грн;

доцент кафедри управління повсякденною діяльністю військ та тилового забезпечення загальновійськового факультету, посадовий оклад 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри управління повсякденною діяльністю військ та тилового забезпечення загальновійськового факультету, посадовий оклад 3804 грн;

професор кафедри інженерної механіки (озброєння та техніки інженерних військ) факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад 4313 грн;

доцент кафедри інженерної механіки (озброєння та техніки інженерних військ) факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри інженерної механіки (озброєння та техніки інженерних військ) факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри інженерної механіки (озброєння та техніки інженерних військ) факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад 3306 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри інженерних спеціальних дисциплін факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад 3306 грн;

доцент кафедри тактики підрозділів бойового (оперативного) забезпечення факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри тактики підрозділів бойового (оперативного) забезпечення факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри тактики підрозділів бойового (оперативного) забезпечення факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад 3306 грн;

доцент кафедри інженерної техніки факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри інженерної техніки факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри інженерної техніки факультету підготовки спеціалістів бойового (оперативного) забезпечення, посадовий оклад 3306 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри іноземних мов та військового перекладу, посадовий оклад 3306 грн;

професор кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, посадовий оклад 4313 грн;

доцент кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, посадовий оклад 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту, посадовий оклад 3306 грн;

доцент кафедри мобілізаційної, організаційно-штатної, кадрової роботи та оборонного планування, посадовий оклад 4053 грн;

старший викладач вищого навчального закладу кафедри мобілізаційної, організаційно-штатної, кадрової роботи та оборонного планування, посадовий оклад 3804 грн;

викладач вищого навчального закладу кафедри мобілізаційної, організаційно-штатної, кадрової роботи та оборонного планування, посадовий оклад 3306 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (механізованих і танкових військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (механізованих і танкових військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3804 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу (механізованих і танкових військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (механізованих і танкових військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (бронетанкового озброєння та техніки) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (бронетанкового озброєння та техніки) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3804 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (бронетанкового озброєння та техніки) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (застосування Сухопутних військ у міжнародних операціях, стабілізаційних і специфічних діях) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (застосування Сухопутних військ у міжнародних операціях, стабілізаційних і специфічних діях) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3804 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу (застосування Сухопутних військ у міжнародних операціях, стабілізаційних і специфічних діях) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (застосування Сухопутних військ у міжнародних операціях, стабілізаційних і специфічних діях) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (аналізу та узагальнення досвіду застосування частин (підрозділів) Сухопутних військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (аналізу та узагальнення досвіду застосування частин (підрозділів) Сухопутних військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (аналізу та узагальнення досвіду застосування частин (підрозділів) Сухопутних військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (ракетних військ та артилерії) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (ракетних військ та артилерії) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3804 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу (ракетних військ та артилерії) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (ракетних військ та артилерії) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (теорії стрільби артилерії та управління ракетними ударами) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (теорії стрільби артилерії та управління ракетними ударами) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3804 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (теорії стрільби артилерії та управління ракетними ударами) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (теорії стрільби артилерії та управління ракетними ударами) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (підготовки військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (підготовки військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3804 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу (підготовки військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (підготовки військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (стандартизації підготовки військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3804 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (стандартизації підготовки військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (стандартизації підготовки військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (систем управління військами) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (систем управління військами) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3804 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу (систем управління військами) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (інформаційних та геоінформаційних систем) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (інформаційних та геоінформаційних систем) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3804 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (інформаційних та геоінформаційних систем) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії автоматизованих систем управління Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії автоматизованих систем управління Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії автоматизованих систем управління Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (інженерних військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу (інженерних військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3804 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу (інженерних військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (інженерних військ) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу (моделювання бойових дій) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (моделювання бойових дій) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (військово-історичних досліджень) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (військово-історичних досліджень) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу (бойового екіпірування) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 4053 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу (бойового екіпірування) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу (бойового екіпірування) Наукового центру Сухопутних військ, посадовий оклад 3057 грн;

начальник науково-дослідного відділення (наукового та навчально-методичного забезпечення мовної підготовки) навчально-наукового центру мовної підготовки, посадовий оклад 3555 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділення (наукового та навчально-методичного забезпечення мовної підготовки) навчально-наукового центру мовної підготовки, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділення (наукового та навчально-методичного забезпечення мовної підготовки) навчально-наукового центру мовної підготовки, посадовий оклад 3057 грн;

заступник начальника навчально-наукового центру мовної підготовки — начальник науково-дослідного відділення (мовного тестування) навчально-наукового центру мовної підготовки, посадовий оклад 3555 грн;

старший науковий співробітник науково-дослідного відділу науково-дослідного відділення (мовного тестування) навчально-наукового центру мовної підготовки, посадовий оклад 3804 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу науково-дослідного відділення (мовного тестування) навчально-наукового центру мовної підготовки, посадовий оклад 3555 грн;

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу науково-дослідного відділення (мовного тестування) навчально-наукового центру мовної підготовки, посадовий оклад 3057 грн;

науковий співробітник бібліотеки, посадовий оклад 3555 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів на посади:

На посади професора, доцента, ученого секретаря — особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) і науковий (освітньо-науковий) ступінь та стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше 5 років, або особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) без наукового ступеня зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 10 років.

На посаду начальника науково-дослідного відділу (лабораторії) — особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) і науковий (освітньо-науковий) ступінь та досвід організації науково-дослідної роботи у відповідній галузі науки не менше 5 років.

На обіймання посад провідного наукового співробітника, старшого наукового співробітника, старшого викладача — науковий ступінь кандидата (доктора) наук.

Для участі в конкурсі подаються такі документи: заява; автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; копія військового квитка; листок з обліку кадрів; копія трудової книжки; копія посвідчення учасника бойових дій (за наявності); список наукових праць (винаходів).

Термін подання документів — до 10.09.2016.

Довідкова інформація за телефоном: (032) 258–44–96, 258–44–48.

Документи подавати за адресою: 79012 м. Львів-12, вул. Героїв Майдану, буд. 32.

***

Національна академія сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (м. Львів) оголошує конкурс на заміщення вакантних посад педагогічних працівників Військового коледжу сержантського складу Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного.

На посади осіб офіцерського складу:

начальник відділення підготовки, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 1115–1140 грн;

старший викладач циклової комісії автомобільної техніки відділення підготовки, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 950–1030 грн;

викладач циклової комісії автомобільної техніки відділення підготовки, ШПК — «майор», посадовий оклад 890–1000 грн;

викладач циклової комісії інженерного та електротехнічного забезпечення відділення підготовки, ШПК — «майор», посадовий оклад 890–1000 грн;

старший викладач циклової комісії цивільної безпеки відділення підготовки, ШПК — «підполковник», посадовий оклад 950–1030 грн;

викладач циклової комісії цивільної безпеки відділення підготовки, ШПК — «майор», посадовий оклад 890–1000 грн;

викладач циклової комісії загальновійськових дисциплін відділення підготовки, ШПК — «майор», посадовий оклад 890–1000 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів на посади:

ступінь вищої освіти «магістр», досвід військової служби на посадах за фахом.

Для участі в конкурсі подаються такі документи:

рапорт, який подається за підпорядкованістю; автобіографія, копії документів про освіту, службова характеристика, витяг з Резерву кандидатів для просування по службі на 2016 рік, службова картка, медична книжка, довідка про проходження військової служби, копія посвідчення учасника бойових дій (за наявності).

На посади працівників Збройних Сил України:

викладач циклової комісії автомобільної техніки відділення підготовки, посадовий оклад 2050 грн;

викладач циклової комісії інженерного та електротехнічного забезпечення відділення підготовки, посадовий оклад 2050 грн;

викладач циклової комісії з гуманітарних і природничо-наукових дисциплін відділення підготовки, посадовий оклад 2050 грн;

викладач циклової комісії цивільної безпеки відділення підготовки відділення підготовки, посадовий оклад 2050 грн;

викладач циклової комісії загальновійськових дисциплін відділення підготовки, посадовий оклад 2050 грн;

викладач циклової комісії технічного та тилового забезпечення відділення підготовки, посадовий оклад 2050 грн;

викладач циклової комісії музичного мистецтва відділення підготовки, посадовий оклад 2050 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів на посади:

ступінь вищої освіти «магістр», досвід на посадах за фахом.

Для участі в конкурсі подаються такі документи:

Заява, автобіографія, копії документів про освіту, кваліфікацію, копія військового квитка, листок з обліку кадрів, копія трудової книжки, копія посвідчення учасника бойових дій (за наявності).

Термін подання документів — до 10.09.2016.

Довідкова інформація за телефоном: (032) 258–44–96, 258–44–48.

Документи подавати за адресою: 79012 м. Львів-12, вул. Героїв Майдану, буд. 32.

***

Військова прокуратура Київського гарнізону Центрального регіону України повторно викликає на допит зрадників з АР Крим

Повістки про виклик

«Підозрюваний Блюденов Анатолій Олександрович, що проживає за адресою: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Куйбишева, 31, кв. 165, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України вам необхідно з'явитися 08.08.2016 до військової прокуратури Київського гарнізону за адресою: м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8А (телефон: (044) 286–37-97) для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42015110350000211 за підозрою вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України»,

«Підозрюваний Якімцов Олег В'ячеславович, що проживає за адресою: м. Севастополь, вул. Колобова, 17, кв. 22, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України вам необхідно з'явитися 08.08.2016 до військової прокуратури Київського гарнізону за адресою: м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8А (телефон: (044) 286–37–97) для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42015110350001077 за підозрою вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України»,

«Підозрюваний Солдатов Віталій Олександрович, що проживає за адресою: м. Севастополь, вул. Вакуленчука, 53, корп. 10, кв. 83, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України вам необхідно з'явитися 08.08.2016 до військової прокуратури Київського гарнізону за адресою: м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8А (телефон: (044) 286–37–97) для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42015110350000806 за підозрою вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України»,

«Підозрюваний Щегельський Максим Борисович, що проживає за адресою: Автономна Республіка Крим, м. Ялта, вул. Грибоєдова, 12, кв. 51, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України вам необхідно з'явитися 08.08.2016 до військової прокуратури Київського гарнізону за адресою: м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8А (телефон: (044) 286–37–97) для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42015110350001065 за підозрою вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України»,

«Підозрюваний Гриб Андрій Григорович, що проживає за адресою: м. Ялта, вул. Блюхера, 40, кв. 151, відповідно до вимог статей 133, 135 КПК України вам необхідно з'явитися 08.08.2016 до військової прокуратури Київського гарнізону за адресою: м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8А (телефон: (044) 286–37–97) для проведення процесуальних дій у кримінальному провадженні №42015110350000144 за підозрою Вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України»,

Довідково: військовою прокуратурою Київського гарнізону Центрального регіону України в межах досудового розслідування кримінальних проваджень за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України, викликає на допит підозрюваних осіб.

Зважаючи, що підозрювані проживають на території тимчасово окупованої АР Крим та в зоні проведення антитерористичної операції, поштовий зв'язок з якими відсутній, керуючись ст.ст. 133, 135, 137 КПК України, виклик підозрюваних здійснюється шляхом опублікування на сайті військової прокуратури Центрального регіону України повісток про їхній виклик до військової прокуратури Київського гарнізону.

***

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

Посада, яка заміщуються працівниками Збройних Сил України на умовах строкового трудового договору

1. Професор кафедри стратегії національної безпеки та оборони інституту державного військового управління, посадовий оклад — 4313 грн.

Кваліфікаційні вимоги: ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти та досвід учасника бойових дій

або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше п'яти років та науковий (освітньо-науковий) ступінь,

або стаж науково-педагогічної (наукової) діяльності не менше п'яти років та науковий (освітньо-науковий) ступінь, вчене звання професора (доцента, старшого наукового співробітника, старшого дослідника).

1. Для участі у конкурсі надсилаються такі документи: заява; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; службова характеристика; довідка про трудову діяльність; список наукових праць (винаходів).

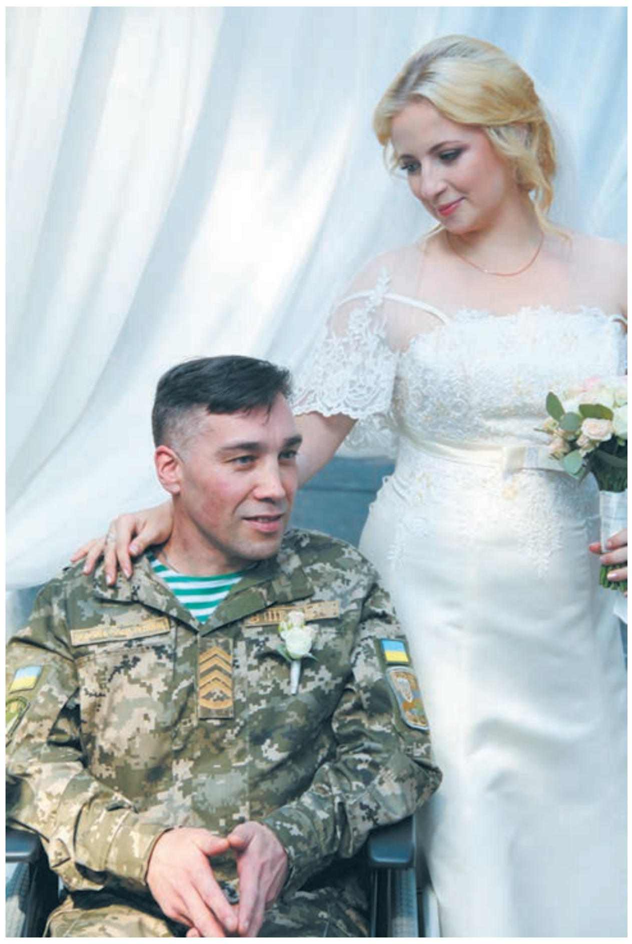
2. Термін подання документів — до 03.09.2016 р.

3. Дата проведення конкурсу — 14.09.2016 р.

4. Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, буд. 28, голові конкурсної комісії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

ВІЙСЬКОВЕ ВЕСІЛЛЯ
ПОДРУЖЖЯ ЮЩЕНКІВ

У Військово-медичному клінічному центрі Західного регіону побралися боєць АТО та уродженка Луганщини

Військове подружжя Ющенків

– Катрусю я зустрів у 2015-му році в районі проведення антитерористичної операції. Тоді наша бригада дислокувалася неподалік населеного пункту, звідки вона родом. Спочатку в нас були суто дружні стосунки. Ми обговорювали те, як живуть люди в Луганській області, та що бентежить і непокоїть місцевих мешканців. Згодом бесіди і спільні погляди на життя змінили формат стосунків, — каже 40-річний уродженець Сумщини старший сержант Сергій Ющенко.

8 травня цього року, виконуючи бойові завдання в районі населеного пункту Кримське, Сергій отримав мінно-вибухову травму.

— Ми рухались у складі підрозділу в «сірій зоні». Боєць, який був попереду мене, зачепив ногою розтяжку. Частина уламків дісталася й мені, — розповідає Сергій. — Поранення серйозне, втім лікарі кажуть, що шанси звестися на ноги є. Спочатку, як прийшов до тями у госпіталі, нікому не хотів повідомляти про те, що зі мною сталося. Особливо Катерині. Однак вона сама знайшла мене. Тоді я остаточно зрозумів, що просто не можу її відпустити від себе!

Полковник медичної служби Олександр Алєксєєв розповів, що динаміка одужання пацієнта позитивна. І попри травму нижньої ділянки хребта, військовослужбовець таки зможе ходити.

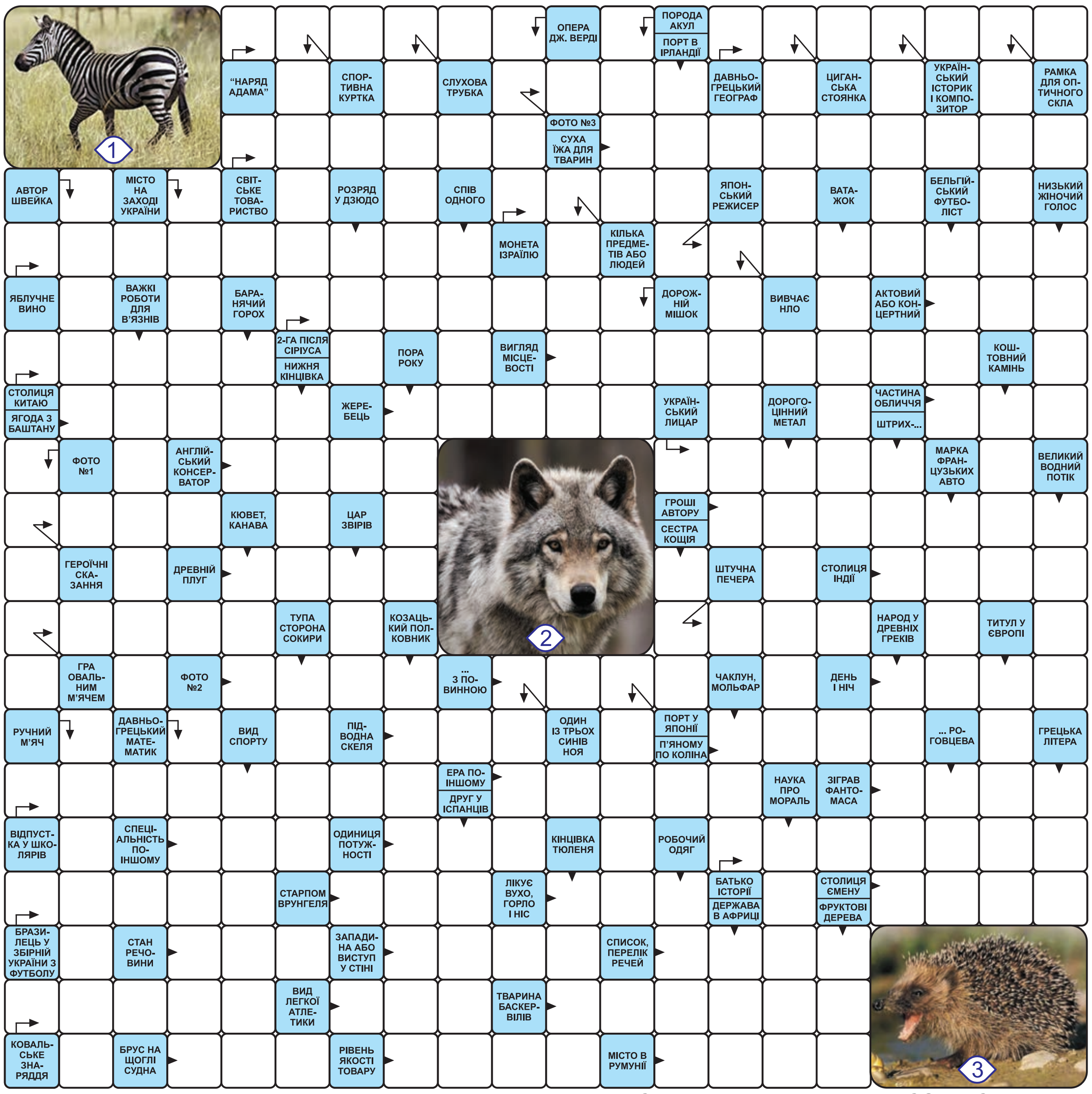
Знайомі, які опікувались долею пораненого бійця, вирішили зробити їм подарунок та залучили до організації свята одну з івент-агенцій Львова. У невеличкому скверику на території госпіталю обладнали весільну альтанку, було багато квітів, повітряних кульок, жива музика, безліч гостей. Були на святі й бойові побратими Сергія. Один з воїнів, Денис, навіть виконував місію дружби нареченого.

Під оплески присутніх молодята стали на рушничок долі, розділили коровай, обмінялися обручками та запустили у небо повітряні кульки із побажаннями.

— Будемо будувати наше щастя, — говорить наречена. — Хочеться, аби Сергій одужав і зіп'явся на ноги, хочеться збудувати дім. Щоби з'явилися дітки. Вірю, що все буде гаразд!

До слова, подружжя Ющенків є дійсно військовим. Адже цього року Катерина вступила до Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. Її мрія — стати професійним військовослужбовцем, офіцером. Сергій мрію Катерини підтримує. Віджартовується, що за декілька років матиме свого командира.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

ВИСЛОВИ ВИДАТНИХ ЛЮДЕЙ

• *Тарас Шевченко! Досить було однієї людини, щоб урятувати цілу націю.* *О. Вишня*

• *Я знаю: мова мамина — свята, в ній вічний, незнищенний дух народу.* *М. Адаменко*

• *Коли не зможу нічим любій вітчизні прислужитись, в усякому разі з усієї сили намагатимусь ніколи ні в чому не шкодити.* *Г. Сковорода*

• *Все гине — слава не поляже...* *Т. Шевченко*

• *Вічна слава безсмертю хоробрих, які кличуть на подвиг живих!* *І. Нехода*

• *Найпрекрасніша мати щаслива, найсолодші кохані вуста, найчистіша душа незрадлива, найскладніша людина проста.* *В. Симоненко*

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

— Кажуть, що собака — друг людини. Сподіваюся, цей величезний ротвейлер без намордника біжить, щоб дізнатися, як у мене справи!

***

— Ні, куме, в наш час немає друзів! Уявіть собі, зустрів недавно хорошого знайомого і попросив позичити мені сто гривень. І що ж ви думаєте? Цей негідник мені відмовив!

— Куме! Відразу вас попереджаю: я також негідник!

***

Дружина поїхала у відрядження. Чоловік будить дитину і веде в дитячий садок. Прийшли, а їм кажуть:

— Це не наша дитина!

Прийшли в інший — та ж історія. Дитина каже:

— Тату, ще один садок, і я спізнюся до школи!

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 32927 Замовлення 49037

Ціна вроздріб – договірна

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Чергові по номеру — Андрій ЛИСЕНКО, Тетяна МОРОЗ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)

Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114